

KOMMUNISTISK POLITIK

**Nr. 5
Maj
- juni
2016
20. årg.**

Fra 1. maj 2016 på Den røde Plads i Fælledparken

TEMA: USA, NATO OG NORDEN

1. maj: Kampfronten opbygges

Europæiske Marxister-leninister: Ja til Brexit - Nej til TTIP

**SPARK EU- OG KRIGSPOLITIKERNE UD!
SOCIALISMEN ER FREMTIDEN**

Folkebevægelse og folketing

Enhedslisten besluttede på sit landsmøde i pinsen at stille selvstændigt op til EU-parlamentet og dermed opgive sin hidtidige politik for at stille op hos og sammen med Folkebevægelsen mod EU.

Op til det seneste EU-parlamentsvalg i 2014 forsøgte partiledelsen/folketingsgruppen også at få en sådan landsmødebeslutning, men tabte snævert. Denne gang lykkedes det. Med dobbelt så mange stemmer blandt de delegerede for selvstændig opstilling som for at stille op hos Folkebevægelsen.

Partiet har altid været delt i spørgsmålet om EU. En del af partiet var og er tilhængere af EU, hvis det reformeres til noget andet og bedre, og betragter Folkebevægelsens EU-modstand som 'nationalistisk'. Den ønsker ikke en tværpolitisk, men en såkaldt 'socialistisk' EU-modstand. En anden del er konsekvent imod EU-projektet og støtter Folkebevægelsens krav om dansk udtræden.

Denne skizofreni har i en tidligere periode afspejlet sig i, at Enhedslisten på samme tid støttede både den nu opløste Junibevægelse, som illusorisk drømte om et andet og forbedret EU, og Folkebevægelsen mod EU, som i mere end 40 år har haft dansk udmeldelse øverst på programmet. Efter Junibevægelsens opløsning har EL alene opstillet hos Folkebevægelsen.

Toppen i Enhedslisten har længe drømt om at en selvstændig rolle på den parlamentariske arena i EU som medlem af Europæisk Venstreparti. I EU-parlamentet er European Left Party (forkortet EL) kernen i venstrefløjsgrupperingen GUE/NGL, en af dets otte forskellige politiske grupperinger på tværs af nationale grænser. Udviklingen af transnationale partier i sammenhæng med opbygningen af unionens parlamentariske institutioner er EU-politik og de støttes kraftigt, fordi de er med til at give hele Projekt EU en parlamentarisk (og dermed folkelig) legitimitet. Uden at være med i en sådan gruppering er mulighederne for at komme til orde begrænset. Derfor er Folkebevægelsen med i GUE/NGL, men uden at være forpligtet af dens politiske platform.

Europæisk Venstreparti, stiftet 2004, er politisk og ideo-

logisk en venstrereformistisk og venstresocialistisk strømning, der blandt sine fremtrædende medlemmer tæller det græske regeringsparti Syriza, det tyske Linke, det franske Parti Gauche og det nye spanske Podemos. Venstrepartiet er tilhænger af EU, men et andet EU end det nuværende, et angiveligt forbedret og progressivt EU. Enhedslisten vedtog en udtalelse om, at partiet stadig er for dansk udtræden. De er vist de eneste i deres EU-parti, som er for udtræden. Venstrepartiet støtter ikke en 'Brexit'.

Enhedslistens beslutning betyder en splittelse af den danske EU-modstand. Til en vis grad bliver det nu en konkurrent til Folkebevægelsen, og de borgerlige medier har været hurtigt ude med spådomme om Folkebevægelsens snarlige død.

Det vil selvfølgelig betyde nogle vanskeligheder for Folkebevægelsen, men også nye muligheder for at frigøre sig for den opfattelse, at Folkebevægelsen nærmest er blevet en aflægger af Enhedslisten – en opfattelse, der er bestyrket af at alle dets seneste parlamentsmedlemmer har været Enhedsliste-medlemmer – som Ole Krarup. Søren Søndergaard og nu Rina Ronja Kari. Folkebevægelsen har overvundet splittelser før. Den skal på sit næste landsmøde tage stilling til, om den vil indgå valgforbund med Enhedslisten ved EU-parlamentsvalg, sådan som Enhedslisten har besluttet (!). Enhedslisten forbliver ifølge pinselandsmødet som kollektivt medlem af Folkebevægelsen.

Det nye for Folkebevægelsen er, at der for første gang ikke er et parti i folketinget, som støtter og kan udtrykke den tværpolitiske bevægelses politik der. Folkebevægelsen har altid afvist en selvstændig opstilling der, for ikke bare at blive et parti blandt de andre. Men det må sikres at dens stemme repræsenteres og høres i folketinget og dermed i medierne. Det kan også ske i en form uden at Folkebevægelsen bliver folketingsparti. Men ellers risikerer den at miste sin repræsentation i EU-parlamentet i 2019. Hvis det da ikke lykkes at få afholdt og vinde en danske folkeafstemning om at gå ud af EU inden da.

Redaktionen 17. maj 2016

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer
17. juni 2016

Deadline næste nr. 10.06.16

EU's vigtigste kampplads står i England

Det er ganske vanskeligt at underdrive betydningen af den britiske valgkamp om EU. Det er første gang i årtier at en folkeafstemning står om selve medlemskabet. Derfor står så meget på spil. Lykkes det at bryde sig fri, vil det være et historisk afgørende øjeblik. Og omkring i alle medlemslande vil det give fornyet styrke og gejst til modstanden mod unionen.

Et besøg i Brexitland op til afstemningen giver anledning til nogle overvejelser.

Den britiske kamp for eller imod EU ligner på flere måder den, man kan genfinde i Danmark, Norge og Sverige. Især vil man kunne genkende skræmmekampagnerne, der tangerer det af-sindige.

I de forløbne uger har man f.eks. kunne høre, at britisk selvstændighed vil udløse 3. verdenskrig! Eller en ny økonomisk verdenskrise. Til gengæld vil et ja til EU betyde økonomisk fremgang...

Propagandaen er fulgt op af udenlandske statsledere, formanden for Nationalbanken og IMF og alle andre i guldrandede jakkesæt. Frygt, trusler og gyldne løfter er essensen af EU-tilhængernes valgkamp. Det kender vi kun alt for godt.

På nej-siden har man til gengæld været gode til at forbinde kampen mod EU med kampen for velfærd. Et af argumenterne lyder: *"Det koster så meget for England at være medlem af EU, at man kunne bygge et nyt hospital om ugen"*.

NHS - det nationale sundhedsvæsen - er en af de ting som englændere med rette er virkelig stolte af, men det har set krav om besparelser og udlicitering, inspireret af EU, komme i en lind strøm. Og når tingene kommer fra EU er det fra en fjende, der er usynlig og udenfor demokratisk rækkevidde.

Nedskæringer er derfor blevet et virkeligt vigtigt argument for at få ansvaret tilbage til de nationale parlamenter. Få demokratiet tilbage, så det er muligt at

Women for Britain - en del af Vote Leave kampagnen - taler på Speaker Corner i Hyde Park, London

stille politikere til ansvar og skifte dem ud.

Også på andre områder er der ligheder med Norden. Hele det politiske spektrum er delt, der findes EU-modstandere og EU-tilhængere i alle partier, i det konservative parti er de to fløje samtidig i en evig intern magtkamp. Det har til gengæld givet rum for oprettelsen af ganske mange EU-kritiske og EU-modstander bevægelser.

Brexit?

Under den nuværende kampagne er der et praktisk samarbejde mellem mange forskellige kampagner, der på stort set alle andre områder end kampen for demokrati og selvstændighed står på hver deres side i klassekampen. Der er f.eks. tænketanken The Bruges Group, der bygger på Thatchers forestillinger om tilbagevenden til imperiets dage, og modsat Campaign against Euro-federalism, en organisation understøttet af progressive fagforeninger.

Forsøget på at bygge den officielle Nej kampagne Vote Leave Take Control, som kunne modtage økonomisk støtte fra statens oplysningsmidler, gav i foråret anledning til forskellige magtkampe og splittelser, en situation, der var en

stor støtte til ja siden. Her i sidste øjeblik i den sidste fase virker det, som om at de interne kampe er lagt til side, og alle trækker på den samme hammel.

Noget ganske forskelligt fra Danmark er, at der findes aviser, der er modstandere af EU! I Danmark kan man finde enkelte udgivelser på venstrefløjen, der er klare modstandere, som f.eks. Kommunistisk Politik, og så Ekstra Bladet og Information, som forsøger sig med en balance. I England har flere af de borgerlige formiddagsblade en nuanceret dækning, eller er direkte en del af nej siden.

En anden virkelig tydelig forskel er fraværet af politiske plakater eller reklamer i gadebilledet. Valget er alle steder på nettet, på sociale medier og i tv og avisartikler, men ikke udenfor. End ikke i universitetskvarteret var der noget der kunne give en antydning af at der er seks uger til der skal stemmes om EU-medlemskabet. Men kampagnen kører på fuldt tryk bl.a. med husstandsomdeling af materialer.

I England skal man huske at registrere sig som vælger senest 14 dage før valget, og det kan give et problem med valgdeltagelsen. Det er gerne fattigkvartererne, der trækker valgdeltagelsen ned, så denne gang gælder det også om at få folk til at registrere sig og deltage. Det er 40 år siden der sidst var en folkeafstemning om det daværende EF. Halvdelen af befolkningen er aldrig blevet spurgt, og det har taget lang tid at kæmpe sig frem til denne afstemning. Derfor er budskabet, at det er nu det gælder.

Det vil være en sejr for befolkningen i alle lande i hele EU, hvis det lykkes for Englands befolkning at stå imod presset og stemme sig ud. Den bedste hjælp vi kan give nu i Danmark er at sætte fuld tryk på underskriftsindsamlingen for at få vores egen Folkeafstemning om medlemskab:

www.skrivunder.net/jegvilogsaaastemme

Danmark skal i første frontlinje i Irak og Syrien

Et betydeligt flertal i folketinget har den 19. april besluttet sig for endnu en ulovlig krig, denne gang i Syrien, mens krigsmodstandere igen protesterede uden for Christiansborg. Krigspåskuddet er at bekæmpe terrorbevægelsen IS (Daesh). Denne krig vil føje sig række af kriminelle og mislykkede krigsventyr, som Danmark har deltaget i siden starten på 'krigen mod terror' i 2001, siger Arbejderpartiet Kommunisternes formand Dorte Grenaa.

'Bredt flertal i Folketinget for at Danmark skal være i front i kampen mod ISIL'

Sådan præsenterer Forsvars- (læs: Krigs-)ministeriets hjemmeside folketingets folkeretsstridige beslutning om at sende soldater og kampfly til en ny krig i et land, som aldrig har truet Danmark – nemlig Syrien. Overskriften ud-basunerer krigspolitikernes naive ambition: Danmark skal være i allerførreste række i en krigskoalition sammen med sværvægterne i NATO.

- Det er glædeligt, at et bredt flertal i dag har stemt for det udvidede danske militære engagement mod terrororganisationen ISIL. Med det udvidede mandat får vi mulighed for at bekæmpe ISIL på tværs af landegrænser, hvilket gør, at ISIL ikke kan skjule sig i Syrien. Det er vigtigt, at vi forsætter kampen og sætter endnu hårdere ind netop nu, mens ISIL er trængt tilbage, siger krigsminister Peter Christensen.

Han lader ingen tvivl tilbage om, at den forstærkede danske krigsindsats for første gang vil gælde Syrien, samtidig med at den fortsætter i Irak, hvor Danmark første gang i 2003 gik med i en ulovlig krig.

Syrien har et legitimt regime, selvom nogle reaktionære arabiske magter, Tyrkiet. Israel og nogle vestlige imperi-alistmagter ikke bryder sig om det. Og Syrien har ikke bedt Danmark, USA eller noget NATO-land, for slet ikke at tale om Tyrkiet eller Saudi-Arabien, om at gå i krig på syrisk territorium.

Dermed er den danske krig endnu en gang i strid med international lov.

- Det er en ulovlig krig, uanset hvor mange folketingspartier der nu tager medansvar, siger Dorte Grenaa, formand for APK og aktiv i krigsmodstanden i en lang årrække.

TEMA: USA, NATO OG NORDEN

- Krigspolitikere får nyt blod på hænderne, og det er på sin plads at advare om, at retsopgøret om de ulovlige danske krige endnu ikke er begyndt. Det vil komme, uanset hvor mange fiksfakserier der laves for at forhindre, at de bliver undersøgt. Der er ingen forældelsesfrist for krigsforbrydelser, på-minder Dorte Grenaa.

For krigsbeslutningen stemte Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Konservative, Socialdemokraterne og De Radikale. Imod stemte SF, Alternativet og Enhedslisten.

Kampfly – specialstyrker – propaganda

Krigspolitikere vil sende fire F16-kampfly ud for at bombe, med 110 militærfolk til at betjene dem. Det er præciseret, at civile ofre vil være uundgåelige og efter krigspolitikernes opfattelse berettigede.

Af beslutningen fremgår, at de også vil bombe i Syrien, foruden Irak, hvor danske bomber længe har drønet. Der sendes derudover transportfly bemandet med omkring 60 personer, samt specialoperationsstyrker (ala Jægerkorpset) med et tilsvarende antal. Disse skal ifølge presseforlydender bistå bombningerne i de to lande fra terrænet.

Ifølge beslutningen afsættes også penge til en såkaldt civil 'stabiliseringsindsats' i begge lande, til modvirkning af propaganda fra IS og til at stoppe dens finansieringskilder, samt 'midler til at stoppe tilgangen af fremmedkrigere' – hvormed formentlig tænkes på eventuelle terrorister af IS-typen i Danmark.

Med terror som påskud

Alle de danske krige er ført med løgnagtige påskud. I Irak var påskuddet løgnen om Saddam Husseins masse-ødelæggelsesvåben. I Libyen var det Gaddafis påståede nedslagtning af civile.

Begge disse krige førte til, at relativt velstående og velfungerende arabiske lande blev smadret, og i stedet for relativt sekulære regimer er der kommet islamistiske regimer eller stridende islamistiske fraktioner.

De terrorgrupper, den vestlige krigskoalition angiveligt har villet bekæmpe, siden krigen mod Afghanistan og Al Qaeda startede, er derimod blevet stærkere og har forgrenet sig til stadig flere lande.

De islamistiske terrorgrupper er først og fremmest et produkt af reaktionære arabiske regimer, som det saudiske, og af Vesten selv. Man vil stadig huske et berømt foto af den nuværende statsminister, hvor han som VU-formand personligt overrakte store pengebeløb og finansierede jihadist i Afghanistan.

I Afghanistan var det faren for islamistisk terror, der var påskud for krig

med dansk deltagelse. Det samme er igen tilfældet i dag for både Irak og Syrien. Islamisk Stat er trænet og støttet af lande som Saudi-Arabien og Tyrkiet, og direkte og indirekte også af USA og NATO.

Nu har også unge, der er vokset op i krigsførende vestlige lande, fået kamptræning i terror. Ikke mindst i Syrien, hvor de blev sluppet løs angiveligt som 'oprørere' for at bekæmpe Assad-styret.

Nogle af dem er vendt tilbage til Frank-

rig eller Belgien og har sluppet terror løs dér. Angiveligt er mange flere angreb blevet forhindret af myndighederne.

- Det er klart, at terrorfrygten og krigspropagandaen får mange til at tro, at løsningen består i at smide med bomber langt fra Danmark, siger Dorte Grenaa.

- Men det er ikke en løsning at sende bombe-fly til stadig flere lande, dræbe stadig flere, indbefattet civile, at ødelægge, hvad der er tilbage, og drive

nye menneskestrømme på flugt. Død og ødelæggelse skaber ikke fred, men fremmer utvivlsomt islamistisk terror.

Hun tilføjer: - Man kan heller ikke befri sig for en mistanke om, at Danmarks og krigskoalitionens reelle krigsmål i Syrien ikke er IS, men at opnå et regimeskifte og vælte Assad-styret. Ser man på de tidligere krige, har påskudene været løgne, og resultaterne det modsatte af, hvad der blev lovet. Der er ingen grund til at tro, det vil være anderledes denne gang.

Obama i Europa:

Afslut TTIP, øg oprustningen, og bliv i EU!

Den amerikanske præsident kom på afskedsvisit med tre krav til EU: Handelsaftalen TTIP skal gøres færdig i år, alle NATO-lande skal opruste og øge deres militærbudgetter til 2 pct. af BNP – og Storbritannien skal blive i et 'stærkt og forenet' EU. Men nobelfredsprismodtagerens stjerne er blegnet.

90.000 demonstranter tog imod Obama, da han under sit store farvelbesøg i EU-landene sammen med Angela Merkel gæstede Hannovers handelsmesse.

Deres budskab var entydigt: Frihandelsaftalen TTIP skal stoppes! Den er en trussel mod demokrati, økologisk bæredygtighed og velfærd og skal indføre et koncernvenligt parallelt retssystem. Derfor skal den væk.

Obama havde en modsat dagsorden: Som udsending for de amerikanske multinationale insisterede den amerikanske præsident på, at aftalen skal på plads inden udgangen af 2016, udløbet af hans præsidentperiode.

- Vi har nu forhandlet TTIP i tre år. Der er vigtige fremskridt, men tiden er ikke på vores side, erklærede Obama i en tale.

- Hvis vi ikke afslutter forhandlingerne i år, så vil kommende politiske forandringer – i USA og EU – kunne betyde, at denne aftale ikke vil blive til noget for en længere periode.

Merkel fulgte trop med at beskrive aftalen som 'en vind-vind'-affære.

Forhandlingerne om aftalen er hemmelige, men det forventes, at den vil give multinationale selskaber mulighed for at sagsøge regeringer, der vedtager love, der risikerer at begrænse deres profiler.

Amerikanske selskaber har i de sidste 15 år gennemført 130 sager mod en række regeringer – som følge af handelsaftaler for andre regioner med lignende bestemmelser – og scoret milliarder af dollars. Tobaksgiganten Philip Morris har f.eks. fået milliardbeløb ud af Australien og Uruguay på grund af deres rygelove.

Obamas andet hovedbudskab til EU-landene var, at de skal øge rustningsudgifterne og krigsforberedelserne i Europa og globalt.

USA insisterer på, at alle NATO-lande bruger mindst 2 pct. af deres BNP til militære formål.

- EU må påtage sig sin del af den globale byrde for at garantere international sikkerhed, sagde han og erklærede, at europæiske lande og NATO kunne gøre mere for at bekæmpe IS. USA sender nu 250 uinviterede specialtropper i krig i Syrien.

EU har været for 'ubekymret' i forhold til at forsvare sig selv, forkyndte præsidenten med henblik på øgede militæruddgifter og forstærket oprustning, blandt andet med missilskjoldet og opmarchingeringen af NATO langs Ruslands grænser, som USA står i spidsen for.

Kun fem af EU-landene i NATO bruger i dag 2 pct. af BNP på militæret. Danmark bruger omkring 1,2 procent, hvori ikke medregnes særlige udgifter som f.eks. indkøb af nye krigs-fly.

Ved afslutningen af sit besøg holdt Obama en sammenkomst med nogle af statslederne i EU – den franske præsident Hollande, premierminister Matteo Renzi fra Italien, David Cameron fra Storbritannien og den tyske kansler Angela Merkel.

Ifølge internationale medier drøftede de 'krigen mod IS', Syrien og flygtningestrømmen til EU, som er udløst af krigen i Syrien. Der skulle også være talt om en fornyet militær aktion i Libyen, hvor Islamisk Stat efter Vestens angreb i 2011 og likvideringen af Mu-

ammar Gaddafi nu kontrollerer en flere hundrede kilometer lang kyststrækning ved Middelhavet.

Der var ingen ledere fra mindre EU-lande med ved bordet, men de blev ikke glemte. D. 13. maj drog regeringslederne fra Norge, Sverige, Finland, Danmark og Island til Washington. De var indkaldt til et topmøde mellem USA og de nordiske ledere. På den officielle dagsorden stod terrorisme, miljøbeskyttelse, Arktis, flygtninge og meget andet.

Krisen i EU indtog en central plads under Obamas besøg fra start til slut. Den amerikanske politik er et 'stærkt og forenet EU' som en helt afgørende global partner i USA's kamp for at forblive verdens førende og bestemmende magt.

Krisen i EU og muligheden for, at Storbritannien går ud – med uoverskuelige følger, bekymrer den amerikanske politiske elite. Op til rejsen offentliggjorde

Obama en artikel, der blandede sig direkte i den britiske valgkamp i et forsøg op at stive Camerons kampagne af med en opfordring til at blive i EU.

TEMA: USA, NATO OG NORDEN

I sin tale i Tyskland erklærede Obama med sin vanlige sans for svulstige fraser:

- Hvis et forenet, fredeligt, liberal, pluralistisk EU med fri markedsøkonomi begynder at tvivle på sig selv, begynder at så tvivl om de fremskridt, der er gjort de seneste mange årtier, så kan vi ikke forvente, at de fremskridt, som nu er ved at bide sig fast mange steder i verden, vil holde.

Han fortsatte:

- Jeg er kommet her i dag til EU's hjerte for at sige, at USA og hele verden har brug for et stærkt og velstående

og demokratisk og forenet EU.

Den uhæmmede EU-begejstring hører formentlig ind under den særlige kategori i Obama-retorikken, som hedder 'Forandring, der er til at tro på'.

Den amerikanske præsident bruger for øvrigt lige som hele EU-eliten betegnelsen 'Europa' i stedet for EU og som synonym for unionen.

Kort før udløbet af Obamas anden præsidentperiode er hans holdbarhed også omme. Nobelfredsprismodtagers stjerne er blegnet. Der samles ingen store folkemængder for at høre og hylde ham.

Barack Obama har igennem sin præsidenttid vist sig som en ordinær amerikansk politiker med et usædvanligt talent som demagog og løgnhals. Som endnu en krigspræsident. Som de multinationale selskabers og rustningsindustriens lakaj.

Provokationerne i Østersøen er begyndt: Atomkrigsfare rykker tæt på

En episode i Østersøen blev forsidestof og Breaking news i vestlige medier: Et amerikansk krigsskib blev angiveligt udsat for 'simulerede angreb' fra en russisk jager i internationalt farvand, 70 sømil fra russisk territorium. Den amerikanske udenrigsminister erklærede, at USA ville være i sin gode ret til at skyde det ned.

Videoptagelser viste et russisk fly flyve tæt på det amerikanske USS Donald Cook. Det amerikanske krigsskib nær Polen og Rusland er en missildestroyer, der kan medføre atomraketter. Under angrebskrigen mod Irak i 2003 blev den brugt til at affyre Tomahawk-missiler mod landet.

USS Donald Cook hører til daglig hjemme på Rota-basen i Spanien, men har også sidste år været involveret i øvelser med den ukrainske flåde.

Til CNN sagde John Kerry:

- Vi fordømmer denne slags opførsel. Det er hensynsløst. Det er provokerende. Det er farligt. Og i henhold til reglerne for, hvornår man må anvende magt, kunne det have ført til en nedskydning.

- Folk er nødt til at forstå, at dette er alvorligt, og at USA ikke vil lade sig skræmme til søs.

En russisk talsmand sagde, at alle internationale regler var overholdt i forbindelse med flyvningerne.

En amerikansk nedskydning af det russiske fly kunne have udløst en atomkrig

mellem USA, NATO og Rusland – med Østersølandene i skudfeltet.

En ny 'kold krig' er i fuld gang. Den vestlige propaganda søger at skabe det indtryk at det er Rusland, som optrapper militært og udgør en voksende aggressionstrussel. Tiden med russiske spøgelses-ubåde i den svenske skærgård er forbi. Nu er det den amerikanske krigsmaskine direkte over for den russiske.

Man må stille spørgsmålet: Hvad laver et muligvis atombevæbnet amerikansk missilkrigsskib i Østersøen, tæt på Rusland? Hvor ligger provokationen?

På trods af løfter til Rusland om det modsatte er NATO efter Murens fald rykket helt tæt på den russiske grænse fra nord til syd. Østersøregionen militariseres. I de baltiske lande er der udstationeret krigsfly fra NATO-lande. USA's missilforsvar langs Rusland

– indbefattet i Polen – er ved at være operativt i fuldt omfang. Antallet af amerikanske krigsklare amerikanske kamptropper langs NATOs fremrykkede østgrænse øges.

Den svenske rigsdag skal i løbet af sommeren tage stilling til den såkaldte Værtslandsaftale med NATO, der giver

NATO lov til at operere fra Sverige og betragtes som et stort skridt hen imod det fuldgyldige svenske NATO-medlemskab, som et flertal i befolkningen fortsat er modstandere af. 'Russiske provokationer' er vand på NATO-tilhængernes mølle.

I mere end 60 år siden 2. verdenskrig

har man fra begge sider undgået militære provokationer og direkte konfrontationer i Østersøen.

Nu er USA og NATO helt klart i færd med at forvandle, hvad der engang blev kaldt 'Fredens hav', til et højspændingsområde.

Danske politikere:

Ja til overstatsligt Europol og F35-kampfly – imod befolkningsflertallet

Lars Løkke Rasmussen deltog på et fælles nordisk møde med den amerikanske præsident den 13. maj og glædede ham med en meddelelse om, at Danmark vil købe hundedyre F35 Joint Strike Fighter-kampfly af USA på trods af massiv modstand i befolkningen.

Samtidig var det kun Folkebevægelsen mod EU blandt de danske parlamentarikere, der i EU-parlamentet stemte Nej til et overstatsligt Europol som en del af EU – selvom danskerne så sent som den 3. december gjorde det lysende klart, at vi ikke vil have mere union. Europol+ er mere union.

Med et stort flertal af de unionsglade EU-politikere i deres parlament vedtog man at ophæve Europolis karakter af et mellemstatsligt politisamarbejde og gøre det til en del af EU-statens søjler. De danske EU-parlamentarikere sked højt og flot på folkeafstemningen og dens tale og stemte for det overstatslige Europol, der træder i kraft fra 1. maj 2017.

Det vil betyde, at Europol bliver noget andet, og at Danmark ikke kan fortsætte i den nuværende aftale, som fortalerne for den stadig mere omfattende unionsstat laver om på.

EU-parlamentarikerne fra Venstre, Konservative, Radikale, Socialdemokraterne og SF stemte alle for. Dansk Folkeparti, der anbefalede et Nej ved folkeafstemningen, gik også imod befolkningens Nej ved at stemme blankt.

Det var kun Folkebevægelsen mod EU's Rina Ronja Kari, som forsvarede danskernes Nej fra folkeafstemningen om retsforbeholdet.

- Selvfølgelig er internationalt politisamarbejde nødvendigt. Men Europol har udviklet sig fra at være et samarbejde mellem landene til at være en overstatslig politimyndighed. Og med den nye aftale får Europol markant mere magt til blandt andet øget overvågning, som udfordrer borgernes demokratiske rettigheder. Samtidig svækkes den parlamentariske kontrol med, hvordan Europol forvalter sin magt, siger hun.

Folkebevægelsen konstaterer, at vedtagelsen betyder mere kontrol med borgerne og mindre demokratisk kontrol med Europol. Det er samme slags masseovervågning, som Snowden afslørede, at NSA har foretaget, som nu bliver gjort til europæisk praksis gennem Europol.

Kup mod Nej'et 3. december

De danske EU-politikers optræden i

parlamentet afslører, at de er ved at undergrave folkeafstemningens Nej til at opgave retsforbeholdet.

Regeringen og dens makkere vil i en parallelaftale i praksis søge at gøre Danmark til de facto medlem af den overstatslige institution. De vil ikke gå efter aftaler, der sikrer dansk suverænitet, men efter mere EU i Danmark.

Løkke melder sig klar til kampfly hos Obama

De regeringsbærende partier i Danmark og folketingsflertallet bag dem manipulerer uhæmmet imod befolkningens flertal. Danskerne siger klart Nej til at bruge 30 milliarder til at købe nye kampfly – efterfulgt af 60-70 milliarder mere til at have dem på vingerne, især til bombetogter i fremmede lande.

Men diskussionen om, hvorvidt der skal købes nye kampfly eller ej, har ikke engang været i folketingssalen. En reel debat skal undgås – for danskerne vil ikke have krig og kampfly og samtidig velfærdsnedskæringer.

Men Lars Løkke kunne i Washington den 13. maj glæde den amerikanske præsident med, at Danmark er med på den amerikanske vogn og vil købe prestigeprojektet F35 Joint Strike Fighter.

Det er ikke noget, Danmark har brug for til sit militære forsvar. Danskerne vil ikke have det. Alligevel rapporterer Løkke til den amerikanske præsident, at vi køber det – og er klar til nye amerikanske krige.

Amerikansk-nordisk topmøde:
**Øget oprustning af Norden
og konfrontationspolitik over for Rusland**

Topmødet mellem USA og fem nordiske statsministre og præsidenter den 13. maj 2016 endte med et stort show med popstjerner og gensidige hyldestaler. Men indholdet var oprustning af Norden og Europa i konfrontation med Rusland – og pres på Sverige og Finland for at underlægge sig NATO.

Efter et møde på to timer kunne der i fuld enighed fremlægges en 14 sider lang fælleserklæring. Den sætter fokus på den angivelige trussel og øgede aggressivitet og militære aktivitet fra russisk side og understreger, at 'sikkerhedssamarbejdet' – dvs. oprustning og øget militær aktivitet – mellem USA og de nordiske lande skal optrappes i de kommende år, også under den næste amerikanske præsident. Dette skal øges, som det understreges, både via EU og NATO. Sanktionerne mod Rusland skal bibeholdes.

Resolutionen fordømmer Ruslands optræden som aggressiv – og nævner eksplicit Ruslands 'stadig mere aggressive fremfærd i Østersøen', annekteringen af Krim og 'indtrængen i Ukraine'.

USA og NATO gennemfører netop nu og i de kommende år sin største militære opbygning i Østeuropa efter Den kolde krig, under påskud af at dæmme op for yderligere russisk aggression.

Danmark og Norge erklærede begge ifølge amerikansk presse i forbindelse med topmødet, at de vil bidrage til den øgede militære fremrykning i NATO-regi.

Lars Løkke kunne personligt overbringe Obama regeringens nye beslutning om at indkøbe de hundedyre F35 Joint Strike Fighter-krigsfly – som det i øvrigt har været aftalt under bordet hele tiden.

Norge har allerede forkøbt sig på disse fly, som er en stor økonomisk belastning i den krisetid, der først nu er sat ind i landet.

Fra venstre: Sigurdur Ingi Johannsson (Island), Lars Løkke Rasmussen (Danmark), Stefan Löfven (Sverige), Erna Solberg (Norge) Sauli Niinistö (Finland) – og Obama på vej ud til højre.

Medievildledning

De danske medier overgik sig selv i vildledning af befolkningen ved dækningen af USA's topmøde med de fem nordiske statsministre, der lydigt tropede op hos den store høvding i Det hvide hus på hans bud.

Med rapporter som 'Lars Løkke imponerede Obama i rollen som klovn' og 'Løkke glæder sig over verbal krammer fra Obama' er der sat nye bundrekorder i fordummende servilt mediefleri.

Både før og under topmødet skjulte politikere og medier, hvad det egentlig handlede om: at USA og NATO gennemfører en historisk omfattende oprustning i Europa vendt mod Rusland.

Hurtig oprustning af Norden og Europa

Det amerikanske missilskjold ved Ruslands grænse, der kan anvendes i en NATO-aggression, er ved at være operativt. Den rumænske del af det er nu i brug, og det første spadestik til en ny base i Polen, der skal stå klar i 2018, er taget.

Samtidig har USA øget sin troppetilstedeværelse i Europa langs den russiske

grænse med kampklare tropper.

USA og NATO-politikerne har sværget på, at missilskjoldet ikke er vendt mod Rusland, men mod Iran. Den iranske 'trussel' er nu officielt væk, men 'skjoldet' står der, og det udbygges.

En ny kold krig med Rusland er en kendsgerning. Putin erklærer, at Rusland vil opruste for at imødegå missilskjoldet og NATO-opbygningen.

De nordiske lande og den amerikanske taktstok

Topmødet i Washington handlede fra USA's side først og fremmest om at sikre, at de nordiske lande følger den amerikanske taktstok i den dødsensfarlige oprustning på det europæiske kontinent og konfrontationspolitikken over for Rusland.

For de nordiske landes vedkommende indebærer det bl.a., at USA har genåbnet sin tidligere lukkede Keflavik-base på Island, at amerikanske atomubåde planlægges at få base i en ny havn i nordnorske Tromsø, og at de amerikanske ubåde patruljerer i Østersøen, som skal forvandles til et NATO-indhav. Kampfly bl.a. fra Danmark er på vej over de baltiske lande.

I juni gennemføres tre parallelle NATO-krigsøvelser rundt om Østersøen med deltagelse af 40.000 soldater.

Det er af stor betydning for USA, at de tidligere neutrale nordiske lande Sverige og Finland inddrages i oprustningen og krigsforberedelserne mod Rusland, og topmødet tog ikke mindst sigte på at involvere disse to lande endnu mere end i dag.

Efter USA's opfattelse skal Sverige og Finland være medlemmer af NATO. Der er ikke mindst i Sverige stor folkelig modstand mod et NATO-medlemskab, selvom et flertal af partierne har advokeret for dette i flere år. Den traditionelle svenske neutralitets- og alliancefrihedspolitik, der har holdt

landet uden for de europæiske krige i sidste århundrede, har stærk støtte i befolkningen.

Alliancefriheden er imidlertid blevet undergravet gennem medlemskabet af EU, og det officielle Sverige er indgået i et stadig tættere samarbejde med NATO-militær, bl.a. gennem fælles krigsøvelser.

Nu vil regeringen og et rigsdagsflertal inden sommerferien gennemføre en såkaldt Værtslandsaftale med NATO. Den vil indebære, at NATO-materiel kan opbevares i Sverige, at Sverige yder logistisk støtte til optræningen i Østersøen og accept af USA's atomubåde.

Modstanden mod NATOs øgede aggressivitet og oprustningen er hurtigt voksende i de nordiske lande. I Sverige protesteredes der mod værtslandsaftalen med demonstrationer flere steder den 21. maj med aktionsgruppen Nej till Nato som initiativtager.

I Norge er organisationen Stopp NATO stiftet for kort tid siden. I Danmark er der et aktivt folkeligt flertal mod kampflykøbet.

Alt det blev der ikke talt om under festen i Det Hvide Hus. Og slet ikke i de borgerlige medier.

De regionale høvdinge besøgte chefen til et bunkemøde og rapporterede, at alt er vel. Forberedelserne til en atomkrig i Europa og Norden skrider frem.

NATO og EU's oprustning i Europa

Flådeblokade i Middelhavet

USA og NATO presser på for oprustning, indblanding og styring i Europa på mange felter. Bl.a. med planer om et militært samarbejde med EU, hvor NATO-skibe skal lukke Europas grænser for flygtninge i Middelhavet i en langt større og mere permanent aktion end tidligere gennemført. Tendensen modsvares på den økonomiske side af forsøget på at presse TTIP igennem og skabe et fælles indre marked for USA og Europa.

NATO har allerede deltaget med 7 krigsskibe i det Ægæiske Hav, men nu vil NATO intensivere sin tilstedeværelse og gøre den permanent. Formelt var det Italien der anmodede præsident Obama om 'hjælp', under hans nylige Europabesøg. Obama gav straks tilsagn om USA's støtte.

I den kommende uge vil NATO-landenes udenrigsministre mødes og diskutere planen nærmere på et møde, hvor det overordnede tema vil være et tættere militært samarbejde mellem EU og NATO. NATO-landet Tyrkiet er allerede trukket ind i 'løsningen' af flygtningekrisen gennem aftalen med EU om at stoppe flygtninge der når frem til

Grækenland ved at opsamle dem i lejre i Tyrkiet. Her har NATO's krigsskibe indgået som et led i kontrollen med de græske kyster.

– Et betydeligt gennembrud, udtalte en højtstående NATO diplomat (Politiken 16. maj).

TEMA: USA, NATO OG NORDEN

Italiens regeringsleder Matteo Renzi er gået i offensiven i forhold til at inddrage NATO, mens Tyskland og Frankrig angiveligt har været en smule tøvende. Den danske regering har naturligvis som USA's tro skødehund straks bakket op om NATO's større rolle i Europa og militariseringen af Middelhavet.

Der bliver lagt op til at NATO-patruljeringen af Middelhavet skal være en permanent ordning, og dette diskuteres videre på NATO-topmødet i juli, hvor hele den samlede oprustningsplan vendt mod Rusland vil være hovedemnet. Inklusive opbygningen af baser, missilskjold, flere penge til NATO's

budgetter, køb af (amerikanske) kampfly mm.

EU: Fælles militær og koordinering med NATO

I EU gør man samtidigt klar til at føre Lissabon-traktatens målsætning om fælles udenrigspolitik, mere oprustning og fælles militært hovedkvarter ud i livet. I april gav EU parlamentet sin opbakning til denne udvikling gennem en resolution. De udtaler bl.a.:

”(parlamentet) mener, at det bør være et hovedmål at bevæge sig retning af permanent sammenlagte multinationale militære enheder, fælles forsvarsstyrker, og opstillingen af rammerne for den fælles forsvarspolitik, som i sidste ende bør føre til en europæisk forsvarsunion; kræver i den forbindelse, at der oprettes et permanent militært EU-hovedkvarter...”

Resolutionen slog også fast, ”at USA er ”EU's vigtigste strategiske partner” og at samarbejdet mellem EU og NATO har ”afgørende betydning”.

Det gælder også NATO's krav om at 2 % af landenes BNP skal gå til militærbudgettet.

Tusinder på gaden for velfærd til alle – mens regeringen brænder den af på kampfly og krig

Mange steder i landet blev der den 12. maj afholdt demonstrationer og møder mod nedskæringspolitikken og det såkaldte omprioriteringsbidrag, der pr. automatik betyder forringet velfærd og forringede ydelser år efter år fremover.

Folk gik på gaden i ikke mindre end 74 byer, fra Rønne i Østersøen til byer ved Vesterhavet. Det anslås, at mere end 40.000 deltog i protesterne.

I København blev Rådhuspladsen fyldt godt op, som det fremgår af billederne derfra. Arrangørerne anslår forsigtigt deltagertallet til at være 4700.

Den store nationale aktionsdag mod nedskæringspolitikken sendte et klart budskab til Christiansborg og kommunalpolitikkerne om, at danskerne ikke vil finde sig i at blive dikteret både velfærdsnedskæringer og dyre kampfly og nye krige.

Lars Løkke har erklæret, at han arbejder på at få sulten tilbage. Det er sundt, mener han.

Og det er det sikkert for ham – men det store flertal vil ikke acceptere det. Tiden er kommet til at sige, at Løkke skal ud! At krigs- og EU-politikkerne skal skrotes.

De store medier styres af stærke kapitalinteresser og udviste en stærkt begrænset interesse for den store folkelige protest. DR's TV-avis bragte et kort indslag, TV2's Nyhederne var sidst på pletten. Eller rettere sagt: De var der slet ikke!

Omprioriteringsbedraget

Angreb og 'reformer' og udsultning af sundhedsvæsen, skoler, daginstitutioner, ældrepleje osv. er haglet ned fra den tidligere såvel som fra den nuværende regering. Og på samme tid provokerer regeringen ved at annoncere skattelettelser, øgede krigsbudgetter og køb af kampfly for milliarder.

Omprioriteringsbidraget blev dråben, der fik bægeret til at løbe over – og den anledning, hvor dele af fagbevægelsen og også socialdemokrater syntes, det var på plads at slippe vreden løs.

Kommunernes Landsforening indgik umiddelbart efter Løkke-regeringens tiltrædelse en aftale om, at regeringen

Velfærdsalliance.dk

kunne fjerne et stort beløb fra kommunernes budgetter hvert år og overtage det til 'egen prioritering'. En ny måde at skære milliarder fra velfærdsområderne.

Aktionsdagen den 12. maj havde som hovedkrav, at omprioriteringsbidraget skrotes. Det er stadig superaktuelt.

F35 Joint Strike Fighter

Løkke-regeringen benyttede sig af demonstrationsdagen til at fremlægge sit valg af kampfly: F35 Joint Strike

Fighter. Ingen overraskelse dér. Det var ventet. Det er både USA's diktat og det krigsgale lakaj-Danmarks valg.

De 27 kampfly, regeringen vil købe, vil angiveligt koste Danmark 20 milliarder kroner – og en samlet investering på 56,4 milliarder kroner. Købet skal tages fra militærets øvrige budget, siger statsministeren. Det vil med garanti stige drastisk, sådan som NATO og Barack Obama forlanger. Danmarkshistoriens største våbenkøb kan kun blive dyrere.

I mange af protesterne blev købet af kampfly, som reelt vil betales med velfærdsnedskæringer, kraftigt fordømt fra talerstolen og på bannere.

Den landsdækkende aktionsdag, som var organiseret af Velfærdsalliance.dk, repræsenterer noget nyt. Og aktionsdagen den 12. maj er kun et startskud på en stor kamp, som vil fortsætte de kommende måneder og år.

Allerede den 27. maj har initiativet Nej tak til nye kampfly indkaldt til nye landsdækkende protester mod købet.

59 pct. af danskerne imod – kun 25 pct. er for køb af nye kampfly

Samme dag som regeringen offentliggjorde sin beslutning om at købe nye F35 Joint Strike Fighter-kampfly, viste en ny meningsmåling, at et overvældende flertal af danskerne er imod Danmarkshistoriens dyreste våbenhandel.

59 procent af vælgerne er imod købet. 16 procent ved ikke. Kun 25 procent er for købet. Kun hver fjerde dansker vil altså investere i de amerikanske fly. Det viser en helt ny måling af Norstat for Altinget.

Den danske befolkning vil ikke have kampfly og oprustning på bekostning af velfærd. Dette kunne Lars Løkke Rasmussen passende have fortalt den amerikanske præsident, da han sammen med de øvrige nordiske statsministre var indkaldt til møde i Det Hvide Hus d. 13. maj.

Det er ikke for sent at stoppe regeringens i bund og grund udemokratiske indkøb imod et klokkeklart befolkningsflertal. Kampagnen Nej tak til nye kampfly forstærker bestræbelserne for at stoppe købet og er i skrivende stund i færd med at arrangere en landsdækkende protest- og aktionsdag den 27. maj.

Nej tak til nye kampfly opfordrer til, at modstanderne af kampfly melder sig på banen og prøver at lave markeringer, større eller mindre, overalt i landet.

Fredag den 27. maj Landsdækkende aktionsdag

Nej tak til nye kampfly

Demonstrationer i København, Århus, Aalborg - aktive grupper i 50 kommuner.

Se hvad der sker rundt om i landet og find din kommune hos
Nej tak til nye kampfly (facebook)

NEJ TAK TIL NYE KAMPFLY

27. MAJ KL. 16:00
DEN RØDE PLADS
VED NØRREBROHALLEN
CHRISTIANSBORG
SLOTSPLADS
KL. 17:00

Annisette - Bolværket
Anders Koustrup Kærgaard
Eva Flyvholm - m. fl.

Landsdækkende aktionsdag #kampflyNEJ - København

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med i det ny
kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

Deltag på kpnet.dk/blogs

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik

KOMMUNISTISK
POLITIK

Abonnementspriser 2016
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
Bankkonto
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271

kontakt: 50 55 99 30
kompol@apk2000.dk

Danskerne vil ikke have kampfly: Vi demonstrerer den 27. maj

Af Gerd Berlev

Tale holdt for Tid til Fred og Nej tak til nye kampfly-kampagnen 1. maj 2016 på Den Røde Plads i Fælledparken.

Over ti år har det taget skiftende regeringer at nå frem til den beslutning, der skal tages her før sommerferien. Typevalget af kampfly.

Det langvarige forspil skyldes ikke mindst, at der er en stor og omfattende modstand i alle befolkningslag mod Danmarkshistoriens største milliardhandel (som den danske regering i parentes bemærket allerede HAR brugt to milliarder på). Risikoen for en gigantisk IC4-skandale lurer lige om hjørnet.

Favoritten Joint Strike Fighter, JSF35, har været og er stadig ramt af alvorlige fejl. F.eks. bliver de it-funktioner, der gør flyet unikt, måske aldrig færdige. Pentagons egen våbentest-enhed mener, at det langt fra er forsvarligt at sende flyet i kamp. Boeing, der lige har reklameret vidt og bredt med, at de sælger død på vinger – virker fra første arbejdsdag – kan sandsynligvis ikke fortsætte produktionen uden et salg til Danmark (og andre europæiske lande efterfølgende).

Men, forsikrede krigsministeren os: ”Beslutningsgrundlaget og regeringens indstilling til typevalget vil ... blive lagt åbent frem forud for den politiske diskussion af typevalget.” Det sagde Peter Christensen i november.

”Når vi lægger beslutningsgrundlaget frem, bliver det sammen med en anbefaling fra regeringens side om, hvilket fly vi mener er bedst, sammen med et forslag om antallet af nye kampfly. Derefter bliver der en periode med spørgsmål, forhandling og offentlig debat. Hvor lang tid den periode bliver, er grundlæggende op til forligskredsen. Jeg mener ikke, vi skal træffe en beslut-

ning, før alle forligskredsens medlemmer er trygge ved at kunne træffe den beslutning.”

Som de gjorde ved valget af F16 i 1975 lægger USA igen et stort pres på de danske politikere. Udenrigsminister Kristian Jensen var på besøg hos den amerikanske udenrigsminister John Kerry i begyndelsen af marts, og efterfølgende fik Danmark besøg af den amerikanske udenrigsminister for Europa. Det er ikke samtaler, der bliver lagt frem for offentligheden, så jeg gætter på at kampflykøbet var et af samtaleem-

En debat, vi skulle have haft dengang, og som vi efterlyser nu: Hvad skal vi bruge kampfly til? Hvad skal der til for at forsvare Danmark? Vi vil have den debat. Verden ser meget anderledes ud, end da beslutningen blev taget.

TID TIL FRED – aktiv mod krig og i Kampagnen Kampfly NEJ siger: Der er slet ikke brug for kampfly. Det er angrebsvåben. De er skabt til at føre angrebskrig, til at medbringe bomber af alle slags – også atomvåben, og til at overvåge og angribe andre landes territorier.

Derfor indkalder vi ALLE, der er imod købet af kampfly, til demonstration den 27. maj. Den nærmere plan for rute m.m. planlægges tirsdag den 10. maj på et stormøde i Folkets Hus, men vi ender uden tvivl på Christiansborg Slotsplads fredag den 27. maj. Løbesedler kan hentes i vores bod, også til viderefordeling.

Men hvorfor er spørgsmålet om krig og fred så vigtigt? Der er jo så mange forskellige angreb på den arbejdende befolkning, de unge, studerende, de syge, de gamle, for ikke at tale om presse- og ytringsfrihed, demokratiske rettigheder, overvågning og andre politistatsmetoder, ikke mindst via EU.

Krigen og fascismen er redskaber for de imperialistiske regeringer og finans- og monopolkapitalen. Redskaber til at sikre profitten og væksten, når andre metoder ikke slår til. Når lønningerne er presset i bund og de sociale forsik-

NEJ TAK TIL NYE

KAMPFLY!

WWW.NEJTAKTILNYEKAMPFLY.WORDPRESS.COM #NEJTAKTILNYEKAMPFLY

nerne. Krigsindsatsen i Syrien var et af de andre, men også missil-’forsvaret’ i Østeuropa, hvor Ukraine-krigen skærpes og den ”nye” kolde krig er ved at blive brandvarm.

Forligskredsens medlemmer ryster ikke på hænderne endnu. Det skal de komme til. Det vigtigste spørgsmål, blev ikke lagt ud til offentlig debat. Det var en i offentligheden ganske ubemærket beslutning, da forsvarsforligskredsen valgte, at der skulle købes nye kampfly.

ringer er fjernet, når statens udgifter er skåret ind til benet og krisen alligevel lurer om hjørnet, er svaret krig. Derfor er kampen mod krigen og for freden også en kamp mod løntryk og nedskæringer og en kamp for menneskeværdige vilkår for alle.

Oprustningen og krigene, Danmark deltager i som halehæng til USA, er imperialistiske interventioner og indblandinger, der udplyndrer landene. Det er røverkrige, der skaber massiv flugt og migration fra fattige og undertrykte lande til de rige lande, som lukker grænserne.

Den reaktionære og fascistiske terror forøges med krigene og de militære aggressioner. Landkortene nytregnes i hele regioner. Og terroren fastholder store dele af befolkningen i en fjendtlig indstilling over for oplysning og fremskridt.

Der er brug for opbygningen af en fælles front nationalt og internationalt. En front mod kapitalens offensiv og den politiske reaktion og mod den imperialistiske krigspolitik og fascistiske terror!

Lad os forstærke og udvide kampen mod røverkrigene, mod de imperialistiske interventioner og indblandinger, mod genoprustningen og de militære skridt, der tages af de kapitalistiske regeringer!

Lad os tage kampen for freden alvorligt, det er en kamp for menneskeværdige vilkår for alle.

Lad os begynde med at samles om modstanden mod købet af nye kampfly. Indtil videre er valget forsinket ti år, men valget er ikke så svært – danskerne vil ikke have kampfly.

Lad os vise det på mange forskellige måder. Over hele Danmark må modstanderne gå på gaden den 27. maj foran rådhusene, med skilte og egne krav. I København i en demonstration til Christiansborg.

NU SKA' LØKKE SNART GÅ A' – VI VIL INGEN KAMPFLY HA'

Når PFA bli'r sat på Alpe d'Huez

Min kone Lillian er en ekstrem prisbevidst forbruger.

Personligt synes jeg, at dagligvarebutikkerne er en sand jungle af varer, der ikke er til at overskue, hvor de står og hvornår. Fødekæderne har det nemlig med at lade varerne skifte plads, så de sikrer sig, at forbrugerne går endnu en runde blandt 'fristelserne'. De mange udbud og tilbud heriblandt sæsonvarerne giver mig klaustrofobi. Jeg når normalt kun at passere kurvestativet, før jeg ønsker mig ud igen. Derfor holder jeg mig også stringent til min nedskrevne indkøbsseddel, indtil jeg opsøger køen ved kassen, hvor jeg står med blikket stift rettet mod det kuppelformede spejl ved kassedamen eller manden. Spejlet er personalets redskab til at lure kunder af med samme tilbøjeligheder som dronning Ingrid. Så længe mit fokus hviler på kuplen, så er jeg orienteret om, hvor mange forbrugere, jeg har foran mig, men frem for alt fristes blikket ikke til hylderne ved siden af mig.

Lillian er i den anden boldgade:

- *Man kan altid gøre et godt kup,* siger hun, når hun bærer varerne ind i lejligheden. Det er ikke altid, jeg forstår, hvad vi skal med 3 persillehakere, men de var på tilbud:

- *Hvad der er sparet, er tjent,* forklarer she, who has to be obeyed☺

Det er meget sjældent, at vi handler sammen. Vi har blot ikke den samme indkøbskarma.

Omvendt respekterer jeg Lillians prisbevidsthed. Min kone formår virkelig at få gode, sunde og mange varer ud af vores husholdningsbudget. Det tjener også til vores alderdom, som er planlagt med en retræte fra arbejdsmarkedet 15 år før tid. Det kræver økonomisk pli samt en sjat på kistebunden. Pensionsselskaberne kan ikke hamle op med Lillian!

Hvis det var en Tour de France etape, så var Lillian stukket og havde efterladt pensionsselskaberne ved foden af Alpe d'Huez hungrende efter epo og profit.

Forleden kom Lillian så hjem fra Kvickly med 2 flasker god rødvin for en flaskes pris. Hun var lidt spændt på 'kuppet', hvorfor vinen blev undersøgt på internettet. Jeg kunne godt se, at Lillians ansigtsudtryk skiftede fra skuffelse til raseri i løbet af et splitsekund:

- *De har taget mig i en vis legemsdel. Kvickly har snydt sig til en tilbudspris.*

Dagligvarebutikkerne omgår tilbudspriserne ved at have varerne på hylderne i 3-5 uger til en bestemt pris, hvorefter det er helt legalt at sælge den til almindelig pris efterfølgende, men de må så godt kalde det for et tilbud! Kvickly vidste imidlertid ikke, hvem de havde lagt sig ud med. Lillian fattede mobilen:

- *Sig mig, er I klar over, at jeg har været trofast kunde i Kvickly i mange årtier, hvorfor jeg har stolet blindt på jer, lød det i ørene på den unge pige i kundeservice.*

Den næste fik læst og påskrevet om den fremtidige tillid til butikken:

- *Jeg har altid været glad for Kvickly; men nu tvivler jeg ærlig talt på, om I er blandt favoritterne.*

Jeg følte, at jeg kunne lugte, hvor varme disponentens øren i den anden ende var blevet, da jeg igen hørte Lillians røst:

- *Jamen, så siger vi det.*

Betuttet spurgte jeg til, hvad der skete.

- *Kvickly lovede mig en gavekurv på 200 kroner for at genoprette tilliden, svarede min kone med et blik, som hun var selveste krigsgudinden Nike.*

Jeg var faktisk ikke forundret, idet jeg jo kender Lillian godt; men jeg var duperet over hendes måde at tackle forhandlingerne på. Mit eget temperament havde fået afviklet etape på Holmenkollen.

Dagen efter indkasserede Lillian sin gevinst, hvortil hun ved hjemkomsten kunne supplere, at hendes reaktion nu gavned alle forbrugere:

- *Nu har de sat 3 flasker vin på tilbud til samme pris!* Reno

Fotos fra Den Røde Plads i Fælledparken, Rød 1. maj i Munkemose, Fredsscenen i Århus

Arbejderpartiet Kommunisterne

Fire hovedkrav 1. maj 2016

Læs udvalgte taler fra 1. maj på s. 12 - 21, og se meget mere på kpnet.dk

6 timers arbejdsdag – 8 timers løn!

Arbejderpartiet Kommunisterne sætter særlig fokus på fire konkrete spørgsmål ved denne 1. maj. Det er de mest aktuelle og akutte kampspørgsmål lige nu, understreger partiets formand Dorte Grenaa, der talte ved 1. maj på Den Røde Plads i Fælledparken.

Dorte Grenaa siger:

- Venstregeringen er i færd med at damptrømler flere reaktionære tiltag og nedskæringsreformer igennem, som et

Stop gymnasiereform og karaktermur! Rul nedskæringsreformerne tilbage!

flertal af danskerne ikke vil have. Vi vil ikke have nye krigsfly til krige i andre lande på amerikansk diktat. Eleverne strejker mod en asocial gymnasiereform, der rejser en karaktermur mod børn af ufaglærte og indvandrere, i stedet for at satse på at hjælpe dem til uddannelse på trods af dårlige odds.

- Man skal være godt over 60, hvis man har haft mulighed for at stemme om EU-medlemskab. Og kampen for nedsat ar-

Nej tak til nye krigsfly! Stop krigspolitikken!

bejdstid er gået helt i stå – den skal have et stort ryk den anden vej, siger Dorte Grenaa.

Dorte Grenaa:

- Det her er en konkret platform til at imødegå Løkke og Co.s efterårsplaner om skattelettelse til de rige, betalt med sociale nedskæringer, og dens forsøg på at kuppe et køb af nye krigsfly, der kan koste omkring 100 milliarder igennem, også betalt med nye nedskæringer. Mod-

Dansk folkeafstemning om EU-medlemskab – Ud af EU!

bevægelserne eksisterer. De skal synliggøres og manifestere sig – som eleverne, der strejker mod gymnasiereformen.

- Det forlyder nu, at regeringen, allerede inden det er endeligt behandlet, har besluttet sig for at købe Boeings F35-kampfly. Det er vanvid for at tækkes USA. Vi har ikke brug for de kampfly. Krigsgalskaben kan stadig stoppes. Men det kræver, at protesterne tager Christiansborg med storm! slutter hun.

Sæt kryds i kalenderen
Rødt og revolutionært sommertræf ved Nyborg
Uge 30, ankomst onsdag den 27. – afrejse søndag den 31. juli 2016

Glæd dig til Revolutionært sommertræf 2016, det bliver spændene dage med politik og kammeratskab.

★ Brexit ★ Kampen mod fattigdommen ★ Hvor hen Tyrkiet ★ og meget mere.

Tilmelding og kontakt for mere information

info@oktobernet.dk

Telefon 50 55 99 30

Oktober Bogbutik,
Vesterfælledvej 1B, 1750
København V
hverdage 15-17.30

Arrangører: Foreningen Oktober,
APK, DKU m.fl.

Sommertræffet er åbent for alle progressive, unge som gamle, der ikke vil ligge navn til bombetogter, dødsruter for flygtninge og konstante nedskæringer på fattige.

Program:

★ Ungdom mod karakterræs
★ International solidaritet

facebook.com/roedt.revolutionaert.sommertraef

1. maj er et signal til at styrke en slagkraftig modstandsfront

Af Dorte Grenaa, formand for Arbejderpartiet Kommunisterne

A.P.-Møller-fonden har bevilget 750 mio. kr. til socialt udsatte. Og Overdanmark klapper i deres små selvgede hænder.

Og så skal vi være taknemmelige. Gu vil vi ej.

Og tro ikke, at millionerne går til de fattige. Nej, de er øremærket til projekter, konsulenter og til at skaffe dokumentation for, hvordan socialpolitikken virker! Som om man ikke ved, hvad der sker, når de kollektive sociale rettigheder forsvinder i takt med de nyliberale nedskæringsreformer.

Vi lever i et behårdt klassesamfund. A.P. Møller-koncernen tjener, hvad der svarer til 4,8 millioner kr. i timen. Arbejdsløse, syge og flygtninge skal ned på 50 kr. i timen med den nye treparts-aftale om indslusningsløn, som Dansk Arbejdsgiverforenings regering og fagtoppen har indgået.

Stadig flere får at mærke, at Løkke-regeringen mente det helt alvorligt, dengang han sagde, at ”vi skal have sulten tilbage” for at få løn og sociale ydelser ned. Det er EU’s arbejdsmarkeds- og socialpolitik i en nøddeskal.

Gymnasieeleverne strejkede for nogle dage side i protest mod den nye gymnasie- og HF-reform. Med en karaktermur mod børn af ufaglærte og indvandrere skal højere uddannelse igen gøres til et klasseprivilegie for de få. På erhvervsskoler og folkeskoler protesterer og aktionerer elever og lærlinge mod den fremtid, som reformerne ruller ud.

*Stop gymnasie-reform og karaktermur!
Rul nedskæringsreformerne tilbage!*

Det er et af de fire krav APK, Arbejderpartiet Kommunisterne, stiller i centrum her på 1. maj 2016.

Et andet er: *6 timers arbejdsdag – 8 timers løn!*

Der er rigtig mange grunde til at kræve 30 timers arbejdsuge. Jeg tror, I alle har mærket dem. Og det er den daglige arbejdstid, der skal ned. 6 timers arbejdsdag for at få arbejde, børn, familie og voksenliv til at hænge sammen. Og klart til 8 timers løn. Det skal der til for at forsørge en familie.

Og med den enorme tekniske udvikling overstiger den øgede produktivitet langt 8 timers løn. Den er ligesom aktionærenes profit i skattely steget mange gange. Vores arbejde er langt mere værd end det, vi får løn for.

Et tredje krav er: *Nej tak til nye kamp-fly! Stop krigspolitikken!*

1. maj: Kampfronten opbygges

Bag lukkede døre er regeringen og en række partier ved at afslutte århundredets våbenhandel med indkøb af nye kampfly til et milliardbeløb med et ukendt antal nuller bagved. Der sker på NATOs forlangende om øget krigsoprustning og -deltagelse. Der er indkaldt til landsdækkende demonstrationer den 27. maj i protest mod kampflyene. Et flertal af befolkningen er imod købet, og bevægelsen mod kampflyene udvikler sig hurtigt.

Vi vandt folkeafstemningen om at bevare den danske retsundtagelse, og siden har vi ikke hørt et ord. Modstanden mod EU-monopolernes politik vokser kraftigt i hele EU.

Hundretusindvis af franske arbejdere er på gaden mod EU arbejdsmarkedsreformer. Den civile modstand mod EU’s modbydelige og menneskefjendske flygtningepolitik – hvor den danske regering bestemt ikke holder sig tilbage – har sat store dele af landenes befolkninger i bevægelse. Lige nu gælder det

fuld støtte til den britiske EU-modstand for et NEJ d. 23. juni. Et NEJ, der vil få stor betydning.

Herhjemme er Folkebevægelsen mod EU i gang med en kampagne og underskriftindsamling med krav om, at vi også i Danmark får en folkeafstemning om EU-medlemskabet. De fleste nulevende danskere har aldrig stemt om EU. Vi skal have:

Dansk folkeafstemning om EU-medlemskabet! Helt ud af EU!

International solidaritet er en vigtig del af 1. maj – med alle verdens arbejdere og folk, der kæmper for retfærdighed, frihed og fred. I Palæstina, Tyrkiet, Filippinerne og Ecuador.

Befri dit liv. Ja, men du klarer det ikke alene, som det hedder i den gamle slumstormersang.

Det er arbejderklassens dybe erfaring. Lad denne 1. maj blive en opfordring til at deltage i at udvikle en stærk, slagkraftig og bred modstandsfront, der kan smide nedskærings- og krigspolitikkerne på porten.

God 1. maj – arbejderklassens og socialismens kampdag!

Kampen om 30 timers arbejdsuge

Af Bolette Rose Jørgensen

Tale holdt 1. maj 2016 på Den Røde Plads i Fælledparken. Bolette er snedkerlærling og aktiv i BJMF Ungdom, 3F.

**8 timers arbejde,
8 timers fritid
8 timers hvile**

Det er en parole, I nok allesammen har hørt. Kravet blev vedtaget i 1919 med argumentet om mere frihed over eget liv. Frihed til at bruge tid og overskud på familie, kultur og politisk aktivitet.

Kampen om arbejdstid har fagbevægelsen taget op igen og igen.

For 50 år siden var arbejdstiden herhjemme 45 timer om ugen. Efter seje kampe er arbejdstiden forkortet til de nuværende 37 timer.

At vi har en arbejdsuge på 37 timer, er altså ikke nogen naturlov – vi har bare vænnet os til, at sådan er det lige nu.

Jeg kommer fra BJMF Ungdom – min lokale lærlingeklub i 3F. Vi er i dag gået på gaden med kravet om 30 timers arbejdsuge med fuld lønkomensation. Det gør vi, fordi hver fjerde 3F'er ikke er på arbejdsmarkedet, når de fylder 60 år. Fordi de simpelthen er slidt ned.

Den hævede pensionsalder gør, at arbejdstiden over et helt liv er øget væsentligt.

Vi er den ungdom, der skal være på arbejdsmarkedet, til vi er 70. Hvis vi skal kunne holde til det, skal arbejdstiden sænkes.

Vi er faglige unge, og vi vil ikke slides ned!

8 timers arbejde, 8 timers fritid og 8 timers hvile.

Jeg ved ikke med jer, men for mig er fritid fandeme ikke transport til og fra arbejde, indkøb, rengøring og tøjvask. Arbejdsliv og liv skal hænge sammen. Vi vil have tid til venner, kultur, kæresten, familie og politik.

I min lærlingeklub mener vi, at fagforeningen skal gå forrest og være en kampplads. Vi skal som fagbevægelse stå samlet om et overenskomstkrav for 30 timers arbejdstid med fuld lønkomensation.

Tid til mer' – job til fler'!

Det var parolen under Påskestrejken i '85, og den er stadig hamrende relevant.

Om et år skal jeg til svendeprøve. Jeg tror, jeg kommer til at hoppe rundt i en glædesrus over ENDELIG at være færdig med min læretid. Men det betyder også, at jeg skal se mine nyudlærte kammerater i øjnene vel vidende, at vi fremover kommer til at slå om arbejdet. For arbejdsgiverne elsker at minde os om, at der er masser af arbejdsløse, der gerne overtager vores job, hvis vi er utilfredse. Det er ikke et værdigt arbejdsliv.

Vi vil gå ned i tid i stedet for at efterlade vores nyuddannede kollegaer på passiv forsørgelse.

Vi skal fordele arbejdet, så flere kommer i job!

Alternativet har profileret sig på deres krav om 30 timers arbejdsuge. Det synes jeg sgu er meget fedt. Til gengæld trækker jeg lidt på smilebåndet, når de får stillet spørgsmålet: "Jamen, hvordan skal det finansieres?" og svarer: "Det skal finansieres med vores børns smil."

For jeg synes sgu, det er meget fair, at arbejdsgiverne betaler gildet.

Den rige top af vores samfund har de sidste mange år indkasseret den ene fede lønstigning efter den anden, fået gyldne håndtryk og domineret den offentlige debat med nødvendighedens politik.

Det er sket på vores, på arbejderklassens bekostning.

Hvis vores hænder ikke bevæger sig, tjener Mester ingen penge. Det skal vi altså være bevidste om. Det er kun rimeligt, at vi kræver mere af den værdi, vi skaber hver eneste dag ved vores slid.

Derfor er vores krav om 30 timers arbejdsuge selvfølgelig uden løntab.

Danmark har gode erfaringer med at sænke arbejdstiden. Fra 1966-1990 er vi gået fra en ugentlig arbejdstid på 44 til 37 timer. I den periode er vi kun blevet et rigere, mere velhavende og mere produktivt samfund – faktisk er arbejdsproduktiviteten fra 1966 til i dag steget med 282 procent.

Vi skal altså ikke lade os skræmme af modviljen mod nedsat arbejdstid, men i stedet gå i offensiven og kræve magt over vores eget arbejde.

I Sveriges næststørste by Göteborg har man flere steder indført seks timers arbejdsdag. På et universitetssygehus var personalet så tidspressede, at mange gik ned med stress og måtte sygemeldes.

I Sverige er der ingen borgere, der har problemer. I Sverige er det kun staten, der har problemer, som skal løses FOR borgerne. Derfor gik universitetssygehuset forrest med at løse stress på arbejdet ved at forkorte arbejdsdagen til seks timer.

I min fagforening tror vi på, at en 30 timers arbejdsuge vil forbedre hverdagen for danskerne på en måde, der vil

kunne mærkes. Helt konkret med øget livsglæde.

Der vil være mere overskud til at gøre en forskel for andre mennesker, politiske diskussioner og hinanden.

Jeg synes, det er fedt at os i ungdomsfagbevægelsen går sammen om kravet for 30 timers arbejdsuge med fuld lønkomensation. Og det kunne være RIGTIG fedt, hvis toppen af den dan-

ske fagbevægelse vil være med på kravet.

For er der noget, vi trænger til i fagbevægelsen, så er det visioner og større mål.

Det er nu, vi skal stå sammen!

Af sygeplejerske Ditte Krøyer

Tale holdt 1. maj 2016 på Den Røde Plads i Fælledparken.

Jeg er sygeplejerske på Hvidovre Hospital – men jeg vil dele en historie, som foregår på alle vores hospitaler. Alt, alt for tit.

Det er tidlig morgen. De fleste af jer er på vej på arbejde, mens jeg kører hjem fra en travl nattevagt.

Jeg føler mig som en dårlig sygeplejerske. Jeg føler mig som et dårligt menneske.

I går aften, lige inden vagtskiftet, fik en af mine patienter en ”dødsdom”: beskud om, at han er uhelbredeligt syg og har ganske kort tid tilbage at leve i.

Jeg ville ønske, jeg havde haft tid til at tale med ham.

Jeg ville ønske, jeg havde givet ham rum og mulighed.

Mulighed for at tænke, tale og føle, at døden ikke længere er noget abstrakt, der sker engang. At døden er noget konkret, der sker lige om lidt, lige for ham.

Men sådan blev natten ikke.

Ved siden af min dødsdømte patient ligger en dårlig patient. Dårlig, men stadig med håb om at komme levende gennem sin sygdom.

Det bliver ham, jeg giver tid, rum og mulighed. Ham, jeg kæmper for.

Mit arbejde på stuen holder den dødsdømte vågen hele natten.

Hver dag, hver aften, hver nat er vi

tvunget til at vælge mellem vores patienter.

Hvem skal vi prioritere – hvem skal vi svigte?

Det er et valg, som vores politikere nægter at tage.

Tværtimod kræver politikerne, at alle skal prioriteres højere, imens de giver flere og flere patienter til hver sygeplejerske.

1. maj: Kampfronten opbygges

I dag løser 72 sygeplejersker de samme opgaver, som 100 sygeplejersker gjorde i 2001.

Kun en få tror, det er uden konsekvens for de mennesker, vi kalder patienter. Det går ud over kvaliteten. Det går ud over fagligheden.

Pædagoger, lærere og alle andre dele af velfærden oplever de samme besparelser og effektiviseringer.

På Christiansborg kalder de det skattelettelse og kampfly.

Ude i virkeligheden betyder det svigtede mennesker.

Det betyder, at jeg og tusinder af mine kollegaer, og pædagoger, og lærere ... vi kører hjem med dårlig samvit-

tighed, kede af det, selvbebrejgende. Det er dér, vi skal stå sammen.

Så vi ikke bare kører hjem en tidlig morgen med ondt i maven og følelsen af ikke at slå til.

Det er dér, vi skal huske, at det ikke er vores skyld, at vi er alt for få til at passe de syge patienter.

Alt for få til at give børnene i børnehaven nok anerkendelse.

Alt for få til at få alle eleverne i klasseværelset med.

Det er her, vi i stedet skal stå sammen og vende ked-af-det-hed og den dårlige samvittighed til vrede.

For vi har sagt fra. Vi har sagt, at det går ud over mennesker, når der skal ”effektiviseres”. Men det er, som om ingen lytter, og så bliver vi vrede.

Vrede mod politikerne, der taler om kvalitet i den offentlige sektor, men ikke vil budgettere, så det kan lade sig gøre.

Vrede mod politikerne, som kræver, at vi skal yde mere og mere, mens de skærer normeringerne.

Vrede mod politikerne, som prioriterer krig og rigdom til de rigeste frem for sundhed og uddannelse til os alle.

Og det er lige præcis dét, vi skal d. 12. maj, når Velfærdsalliancen afholder demonstrationer imod omprioriteringsbidraget i hele landet. Stå sammen, huske hinanden på, at det ikke er vores skyld, at vi hver eneste dag svigter på arbejdet, men der er grund til at være vrede – og der er nogen at vende vreden imod.

Sandheden om Danmarks krige skal frem

Af Jørgen Witte

Tale holdt på 1. maj 2016 for Tribunalforeningen på Fredsscenen i Aarhus.

I dag den 1. maj er arbejderbevægelsens kamp- og festdag. Fra begyndelsen for over hundred år siden var det en international bevægelse vendt mod militarisme og krig.

Det prægede vort land i årtier. Derfor nød vi respekt ude i verden. Vi hørte ikke til de aggressive stormagter. Med vores Grundlov fra 1953 var vi helt på linje med De Forenede Nationers pagt. Dengang sagde Venstres rigsdagsmand det klokkeklart: "Militære magtmidler kan kun anvendes som forsvar mod et angreb, eller som sanktioner i overensstemmelse med de Forenede Nationers Pagt!" Vort medlemskab af NATO skulle i øvrigt kun være til fælles forsvar i vores del af verden.

Vi kunne være os bekendt og være stolte af Danmark. Det Danmark er nu væk, er ødelagt. Gang på gang fører Danmark nu angrebskrige i fjerne lande, som aldrig har truet os.

Vi sender fly og kamptropper, som dræber mennesker på sikker afstand, civile som militære, og efterlader deres lande i ruiner, som ikke-stater.

Militariseringen af vort eget land har voldsomme omkostninger. Vore sønner ofres i angrebskrigene. Vore grundlæggende demokratiske rettigheder ofres på krigsaltret. Vi har ikke længere retten til at rejse, hvorhen vi vil, at støtte, hvem vi vil, at ytre os, at mene noget andet end regeringens flertal.

Hvordan kunne så voldsomme ændringer dog ske?

Begyndelsen kom i foråret 2003 med angrebskrigen imod Irak. Besluttet af omkring halvdelen af Folketinget, gennemført af statsminister Anders Fogh Rasmussen og udenrigsminister Per Stig Møller og begrundet med skiftende løgnagtige påstande.

Krigen var ulovlig efter folkeretten. FN's generalsekretær Kofi Annan sagde, at invasionen ikke var i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt. Den var også ulovlig, fordi den var i modstrid med Folketingets forudsætninger, da Grundlovens § 19.2 blev affattet, paragraffen om, at Danmark kun ville føre krig i forsvar mod væbnet angreb på os. Gennem årtier havde det været forståelsen af Grundloven.

Men hvordan skete det? Åbenbart havde Fogh Rasmussen hemmeligt lovet den amerikanske præsident Bush at deltage i en kommende krig, et helt år før den blev iværksat. Krigsretorikken blev sat på fulde omdrejninger. Oplysninger fra efterretningstjenester blev fordrejede, så de passede til regeringens behov. Embedsmænd i ministerierne skulle skrive papirer, der passede til behovet.

Vi kender kun skyggen af sandheden af, hvad der skete, for det må ikke afsløres, det må ikke komme ud.

En journalist fra Ekstra Bladet måtte søge i 671 dage om at få et interview med statsministeren om hans skiftende krigsbegrundelser. Han fik alligevel ikke et reelt svar.

En gruppe almindelige borgere fra Grundlovskomiteen 2003 anlagde sag mod statsministeren ved de danske domstole, fordi de mente, at krigen var i strid med Grundloven.

Statsminister Fogh Rasmussen afviste at møde frem. Holdningen var denne: Den danske Grundlov kommer ikke almindelige danskere ved!

Det gik endda videre: Danskere kunne kun anlægge sag, hvis de var personlig berørt. Det var sagsøgerne ikke efter regeringens mening. Ikke engang en sagsøger, hvis søn var blevet dræbt i statsministerens krig, blev anset som berørt! Det er uhyrligt, det er magtens arrogance!

Jørgen Witte er medlem af Tribunalforeningens bestyrelse. Socialdemokratisk borgmester i Aabenraa 1990-2001.

Der opstod alligevel et håb om at få sandheden og ansvaret frem.

Den socialdemokratiske regering nedsatte en undersøgelseskommission, men dens arbejde blev saboteret, så den kom ikke virkelig i gang.

Vi ved jo, hvem der ikke vil have sandheden frem om angrebskrigene. Løkes nye Venstreregering ville straks nedlægge kommissionen. Ja, justitsminister Pind sagde, at han ikke ville efterkomme et Folketingskrav om udlevering af eksisterende papirer. Selv såkaldte "nedklassificerede", ikke hemmelige dokumenter kunne jo rumme oplysninger, der ikke måtte komme frem!

Men, men ... vi vil ikke give op!

Når Folketinget ikke vil eller kan undersøge vores angrebskrige i Irak og Afghanistan, må vi danskere gøre det selv!

Vi vil kæmpe for, at der bliver nedsat et uvildigt krigstribunal, som ikke lader sig blokere af regeringen, så den virkelige sandhed endelig kan komme frem om disse krige.

Tre hovedspørgsmål skal tribunalet belyse:

Var krigen i Irak og Afghanistan ulovlige angrebskrige i henhold til international og dansk lov?

Overtrådte den danske regering krigens love i de to lande?

Hvem var de ansvarlige, der stod bag – ministre, embedsmænd og militære? Nu skal sandheden frem!

Det er påtrængende at komme ud af EU

Af Hans Hansen, Folkebevægelsen mod EU

Tale holdt på Rød 1. maj i Munke Mose.

Tak for at blive inviteret igen til at tale i Munke Mose her i Odense.

Det er dejligt igen at få lov til at tale i denne dejlige park. Og møde en masse gode og engagerede mennesker. Vejret ser ud til at blive lidt bedre end sidste år, og det er jo også dejligt.

Det er især dejligt, når man får lov til for en sjælden gangs skyld at være omgivet af gode paroler som Danmark Ud af EU, nej til TTIP osv..

Kravet om at komme ud af EU, det er mere påtrængende, end det nogensinde før har været, og mulighederne for virkelig at komme ud ser også bedre ud end i mange år.

Siden sidste år er der sket meget.

Vi stemte Nej til at fjerne retsundtagelsen den 3. december – en stor sejr til den danske befolkning og for den tværpolitiske EU-modstand og en mavepuster til EU og EU-eliten i Danmark.

EU har spillet fuldstændig fallit i løsningen af en flygtningekrise, de selv har et stort medansvar for.

TTIP kører stadig videre i kulissen.

BREXIT har givet os blod på tanden for at få en afstemning om dansk EU-medlemskab.

EU knager i fugerne.

Retsundtagelsen

Siden 1. maj sidste år er der sket en masse ting på EU-fronten. Vi stemte om retsundtagelsen, og demokratiet og befolkningen vandt en overbevisende sejr ved at stemme Nej til at give EU mere magt på retsområdet.

Det sendte de sædvanlige chokbølger gennem EU-eliten, og vi fik atter en gang at vide, at befolkningen havde misforstået det hele.

Det passer jo ikke. Det var politikerne på Christiansborg, der havde misforstået noget. De troede, at de med en løgne- og skræmmekampagne kunne få befolkningen til at makke ret, men det kunne de ikke, heldigvis.

Befolkningen hoppede ikke på den med at give politikerne på Christiansborg hånds- og halsret over Danmarks retspolitik. De forsøgte at bilde os ind, at vi ville blive overrendt af alverdens kriminelle og alle mulige andre ulykker ville regne ned over os, hvis vi ikke stemte Ja. Vi ville blive smidt ud af retssamarbejdet, og de ville ikke kunne lave aftaler med EU.

Intet af dette er sandt. Der kan tænkes mange løsninger på disse udfordringer, men det kan blive et problem, at regeringen og Folketinget ikke kan se andre løsninger end deres egne.

Efter nederlaget lovede politikerne og Ja-siden, at de naturligvis som de demokrater, de hævder at være, ville respektere Nej'et, men det er der intet, der tyder på, at de vil efterleve.

Allerede nu går der rygter om, at vi skal stemme om retsundtagelsen igen, fordi politikerne har opgivet at finde løsninger.

Det gør til en vis grad EU-modstandere som os i Folkebevægelsen lidt mere rolige. Så kender vi vores Ja-politikere igen. De er villige til at love alt og løbe fra det meste.

Derfor er det også vigtigt, at EU-modstanderne hele tiden er på vagt. Tilhængerne giver ikke op sådan uden videre.

Det flotte Nej, danskerne fik sidste år, var et resultat af mange ting: EU-tilhængernes utroligt arrogante kampagne, hvor de i den grad talte ned til folk, og så det vigtigste – at der ved dette valg viste sig at være flere partier og grupper, der gik ind for et Nej. Det, at modstanden mod mere magt til EU blev synliggjort som noget, der går på tværs af alle partier i dette land, var nok den vigtigste lære ved valget.

Flygtningekrisen

I Folkebevægelsen mod EU plejer vi at sige, at EU er for stor til de små problemer og for lille til de store.

Det har helt tydeligt vist sig i EU's håndtering af den alvorlige flygtningekrise, vi har været vidner til i det seneste års tid.

En krise, som vel for en stor dels vedkommende er skabt af en forfejlet kriseløsningspolitik over for lande, man ikke kan lide, og en handelspolitik, som forarmer millioner af mennesker i Afrika, Mellemøsten og Asien.

I samme øjeblik at krisen blev stor, så viste solidariteten med de andre EU-lande at være beskedne, og landene for-

søgte at løse problemerne individuelt ved at skærme af over for flygtningene, og grænserne blev lukket i mange lande og Schengen-aftalen sat ud af kraft.

Det store forkromede fællesskab, som EU kalder sig selv, har i denne alvorlige situation vist, at de ikke kan løse problemerne med flygtninge og migranter. Dertil er der alt for store modsætninger i EU, til at de kan løse det.

Hvordan krisen skulle have været håndteret, kan jeg ikke svare på, men det er tydeligt, at EU ikke kan håndtere store problemer.

I Folkebevægelsen mod EU ser vi gerne en løsning på FN-plan. Det vil der være mere perspektiv i.

BREXIT

Da premierminister David Cameron i 2013 lovede briterne en folkeafstemning om EU-medlemskabet, var det for at ride med på den bølge af EU-modstand og skepsis, der er i Storbritannien, og naturligvis for at vinde parlamentsvalget.

Cameron vandt som bekendt valget, men den britiske befolkning ønskede at se handling bag ordene.

EU-modstanden i England er meget stor og bred. Ligesom i Danmark deler EU vandene på tværs af alle partier og helt ind i det britiske parlament.

Det har givet Cameron en del problemer, for Cameron ønsker at forblive i EU, men det er svært at få indrømmelser, der regulært set vil være spiselige for et flertal af den britiske befolkning.

Cameron forhandlede sig frem til mere selvbestemmelse over retten til offentlige ydelser for EU-borgere, ingen euroforpligtelser, ikke snævrere Union for briterne og retten til at gå alene, hvis man er lande nok, isoleret set måske lidt på vejen.

Den britiske befolkning er utilfreds med de massive nedskæringer på velfærden, der følger af de stramme EU-diktater over medlemslandenes budgetter og den sociale dumping af løn- og arbejdsvilkår, der følger af arbejdskraftens og

tjenesteydelserne frie bevægelighed. Disse "indrømmelser" løser ikke disse problemer.

Så det bliver spændende at se, hvad briterne stemmer den 23. juni.

BREXIT-afstemningen, som den kaldes, den 23. juni, har sendt rystelser gennem The Establishment, for der er set fra deres synspunkt en stor risiko for, at briterne siger Nej til EU og de såkaldte forbedringer, premierminister David Cameron hentede i Bruxelles.

1. maj: Kampfronten opbygges

Derfor er vi i Folkebevægelsen mod EU utrolig spændte på resultatet af valget i Storbritannien den 23. juni, for uanset om resultatet bliver, som vi håber, eller ej, så har udviklingen vist, at EU kan rystes, det er muligt at stille spørgsmål ved de centrale dele af EU-konstruktionen. Bare det at kunne stemme om medlemskabet er en sejr.

I Holland tabte EU en afstemning om handel med Ukraine. Der er rygter om, at Finland vil stemme om euroen. Og der er flere afstemninger undervejs.

På Folkebevægelsens landsmøde i marts besluttede vi at starte en underskriftsindsamling under parolen "Vi vil også stemme". Det bør uanset resultatet i England være på sin plads, at danskerne også skal høres.

Jeg skal opfordre jer til at støtte dette initiativ.

TTIP

På landets 1. maj-møder vil det heller ikke i år være EU, der er på alles læber. Det er, som om landets faglige ledere med få undtagelser ikke ønsker at tale om EU. Hvorfor de ikke ønsker det, kan undre, for der er vel ikke meget, der kan komme op på siden af EU, når det drejer sig om forringelser for helt almindelige arbejdende mennesker.

Det er nok også i de færreste 1. maj-ta-

ler, at man vil berøre The Transatlantic Trade and Investment Partnership, eller TTIP, der forsøges solgt som en handelsaftale. Det, der kommer frem om aftalen, er sparsomt. Forhandlingerne er hemmelige, og de, der får aktindsigt, må ikke fortælle om, hvad de har læst.

I Danmark er der meget begrænset opmærksomhed på TTIP, mens der for ti dage siden var demonstrationer i 45 lande mod netop TTIP, herunder 200 tyske byer, i Belgien, Østrig og Finland.

Her kan man godt se, at det er et problem, at transnationale selskaber kan kræve erstatning, hvis de mener, at et lands lovgivning begrænser deres for tjeneste.

ISDS, Investor-State Dispute Settlement, er en slags bilægelsesorgan, der skal sikre investor over for lovgivningen i f.eks. Danmark. Det går ud på, at hvis en udenlandsk virksomhed mener, at deres investering bliver forringet pga. af lovgivning i et land, så kan de lægge sag an mod landet via en særdomstol uden demokratisk kontrol, og domstolens dom skal efterleves og kan ikke ankes.

Det har naturligvis fået en del mennesker op af stolen. Det er jo også tydeligt urimeligt, det kan selv EU-kommissionen se, så derfor arbejdes der på det, man vel kan kalde et screeningsprogram. Her skal planlagte lovforslag i de tilknyttede lande, inden de bliver stillet, sendes til et organ under TTIP, der kan kigge dem igennem og komme med forslag og kommentarer, således at man kan undgå sagsanlæg.

Opgiver regeringen så lovforslaget eller ændrer det, så det passer TTIP, så ved befolkningen det ikke. Så er der fred på denne front, og ingen opdager, at der har været indblanding udefra. Var der nogen, der sagde udemokratisk? Nej, vel – det er EU-sk.

Det er jo ligesom med finansloven. Inden finanslovsforslaget fremlægges, bliver det sendt en tur til Bruxelles, som kommer med sine kommentarer og indsigelser, inden det fremlægges

for Folketinget.

Der er, som vi ser det, al mulig grund til at komme op af stolen og sige fra over for ikke kun TTIP, men også EU.

En sag, der altid har beskæftiget os i Folkebevægelsen mod EU, er vigtigheden af, at vi favner så bredt som muligt. Vi er – som I sikkert ved – overbeviste om, at EU-modstand er en folkesag og ikke en partisag.

EU-modstanden er stor i den danske befolkning, men den er desværre ikke særligt stor i det danske Folketing. Det blot som et lille hip til dem, der tror, at EU-modstand har en speciel politisk farve, det være sig rød, grøn, gul eller blå, og tror, at disse holdninger skal man slås for i EU-parlamentet. De tager fejl. EU-parlamentet er ikke en politisk kampplads som f.eks. Folketinget. EU kan ikke ændres gennem EU-parlamentet. At ændre EU indefra er lidt som kaninen, der blev slugt af en slange, og kaninen sagde bare: ”Rolig, jeg spiser den indefra.” Ingen har set kaninen siden da.

Som vi i Folkebevægelsen mod EU ser det, er der kun én måde at vinde over EU på, og det er at samle alle EU-modstandere på tværs af partier, organisationer og bevægelser, også fagbevægelser.

Splittelse hos EU-modstanderne er kun til gavn for EU-tilhængerne.

Derfor vil jeg opfordre alle EU-modstandere til at gøre noget med deres EU-modstand og melde sig ind i og støtte den eneste tværpolitiske og folkelige EU-modstander-bevægelse.

Meld dig ind i Folkebevægelsen mod EU!

Til slut: Derfor ikke mere magt til EU.

Vi skal ikke med i TTIP!

Støt kravet om en dansk folkeafstemning – skriv under allerede i dag!

Danmark skal Ud af EU! Styrk den tværpolitiske EU-modstand i Folkebevægelsen!

Hans Hansen er medlem af landsledelsen i Folkebevægelsen mod EU

CIPOML: Manifest 1. maj 2016

Den Internationale Konference

af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer/CIPOML's 1. maj-appel.

Arbejdere og arbejdende i alle lande!

Kapitalisterne og deres regeringer fortsætter uden stop deres aggression mod arbejderne og folkene.

Fyringerne og den voksende udbytning, der bliver påtvunget, lønnedskæringerne og de ringere arbejdsvilkår, fleksibiliteten og usikkerheden, nedskæringsprogrammer og uretfærdighed øger monopolernes profitter og forværrer situationen for flertallet af arbejdende.

I dag er brede lag af de arbejdere, der skaber al samfundsmæssig rigdom, berørt af fattigdom, mens ungdomsarbejdsløsheden har dramatiske konsekvenser, samtidig med at en håndfuld rigmænd bliver rigere endnu.

De korrupte herskende klasser fremmer autoritære og tyranniske regeringsmetoder, de likviderer arbejderrettigheder og demokratiske friheder og undertrykker brutalt arbejder- og folkelige protester for at forevige deres magt og privilegier.

De kapitalistiske og imperialistiske magter er på krigsstien, imod arbejderklassens og folkenes interesser.

De opruster igen og er blevet mere aggressive for at påtvinge deres udbytning og deres herredømme.

Som følge af den økonomiske udplyndring og røverkrigene fortsætter en massiv flugt og migration fra de fattige og undertrykte lande til de rigere og dominerende lande, som lukker grænserne.

Samtidig udvikler imperialismen med sine krige og militære aggressioner den reaktionære og fascistiske terror, som bruges til at nytægne landkortene i hele regioner og fastholde masserne i obskurantisme.

CIPOML appellerer i denne situation, som understreger, at kapitalisme er uforenlig med arbejderklassens og folkenes interesser, til at fejre denne 1. maj

ved at styrke enheden og klassesolidariteten og gennem fælles kamp skabe alle arbejdendes enhedsfront mod kapitalens offensiv og politisk reaktion, mod den imperialistiske krigspolitik og fascistiske terror!

Vi appellerer til arbejderklassen om at have tiltro til sin egen enorme styrke og forstærke sin enhed og kamp i alle lande og over hele verden!

Vi appellerer til arbejderne, de arbejdendes og folkenes internationale solidaritet, til den internationale arbejderbevægelses revolutionære enhed!

Lad os forstærke og udvide kampen mod kapitalistisk udbytning og arbejdsgevneres angreb, der støttes af deres opportunistiske medskyldige, og kompromisløst forsvare arbejderklassens og dens organisationers politiske og økonomiske interesser og vælte konsekvenserne af krisen tilbage på de herskende klasser!

Lad os forstærke og udvide kampen mod borgerlig reaktion i alle afskygninger og hæve banneret for arbejderklassens og de folkemassernes frihedsrettigheder, som trues af bourgeoisiet og de reaktionære og fascistiske kræfter!

Lad os forstærke og udvide kampen røverkrigene, de imperialistiske interventioner og indblandinger, mod genoprustningen og de militære skridt, der tages af de kapitalistiske regeringer!

Lad os i alle lande gå med i og styrke arbejderklassens organisationer, som kæmper mod bourgeoisiet, for at bryde den kapitalistiske og imperialistiske magts lænker og skabe et nyt samfund uden menneskets udbytning af mennesket.

Længe leve 1. maj, arbejderklassens internationale kampdag!

Arbejdere i alle lande, forén jer!

De europæiske marxister-leninister støtter 'Brexit' og vil stoppe TTIP

Klassekampen skærpes i Europa, både inden for og uden for EU. Kapitalens offensiv intensiveres. Samtidig vokser modstanden mod EU og monopolernes politik overalt.

De europæiske marxist-leninister støtter 'Brexit' og ser en mulighed for at stoppe TTIP.

De franske arbejdere og unge er gået på gaden i hundredtusindvis mod 'socialisten' Hollandes forhadte arbejdsmarkedsreform til fordel for arbejdsgiverne, der vil gøre det lettere at fyre og helt undergraver den tilkæmpede 35-timers arbejdsuge.

I Grækenland gennemførtes den 6.-8. maj en omfattende tredages generalstrejke i protest mod en ny EU-dikteret reformrunde med pensionsforringelser og skatteforhøjelser, gennemført af Syriza-regeringen.

Sådan ser det ud i land efter land: Angrebene på arbejderklassens og den brede befolknings rettigheder forstærkes af de herskende og deres regeringer. Klassekampene skærpes.

Det kunne de europæiske marxist-leninister fra lande både i og uden for EU konstatere på deres årlige regionale møde, der blev afholdt i Tyskland i første halvdel af maj. Blandt deltagerne var Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) fra Danmark og de øvrige europæiske medlemmer af Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, CIPOML, den kommunistiske verdensbevægelse, der blev grundlagt i Ecuadors hovedstad Quito i 1994.

Erklæringen fra mødet opfordrer til at styrke kampen mod kapitaloffensiven og de arbejdernes tilkæmpede rettigheder, og der advares mod udviklingen i retning af en politistat i mange lande.

Støtte til Brexit

I modsætning til det venstrereformistiske Europæisk Venstreparti, et fælles

Demonstration i Paris 13. maj 2016 mod arbejdsmarkedsreformen, som er på vej til vedtagelse i senatet.

EU-parti, som tror, at det er muligt at reformere EU til noget godt – og som bl.a. det græske Syriza, det spanske Podemos, det tyske Linke og danske Enhedslisten er medlemmer af – kæmper de europæiske marxister-leninister konsekvent mod monopolernes EU.

Det hedder herom i erklæringen fra mødet:

‘Modstanden mod EU vokser i Danmark og Holland, hvor der er afholdt folkeafstemninger om EU-spørgsmål. Der og alle steder bliver afvisningen af EU stærkere og bliver en flertalsstrømning i befolkningerne, især blandt arbejderne og de brede folkelige lag. Den næste anledning bliver folkeafstemningen i Storbritannien, hvor udsigten til en ‘Brexit’ (britisk udtræden) er konkret og vækker vrede hos finansoligarkiet, hos lederne af højrepartier og de socialdemokratiske partier, de store virksomhedsejere og lederne i de andre lande, der støtter EU, og selv hos Obama, der har intervenseret til fordel for, at Storbritannien forbliver medlem af EU.

Vi støtter uden forbehold de progressive kræfter, som fører kampagne for ‘Brexit’. Hvis udtræden bliver besluttet, vil det skabe en ny politisk situation, hvor EU’s politiske krise forstærkes, og det vil stimulere modstanden mod EU i andre lande.

Vi støtter kraftigt folkenes ret til at trække sig ud af EU. Vi støtter folkene, som kræver folkeafstemninger for at trække sig ud af EU.’

Marxist-leninisterne har ikke nogen forhåbninger eller illusioner om et andet forbedret og reformeret EU, et progressivt EU til gavn for folkene. Det er og bliver monopolernes og den herskende klasses projekt.

TTIP kan stoppes!

Der har været store demonstrationer imod de hemmelige forhandlinger mellem EU og USA om TTIP-aftalen og andre såkaldte handelsaftaler. Ikke mindst i Tyskland, hvor senest præsident Obama blev mødt af 90.000 demonstranter, da han besøgte Hannover.

Disse traktater, der sigter mod at privatisere alting, er farlige for arbejderne og folkene, siger de europæiske marxist-leninister, som konstaterer, at det er fuldt ud muligt at få dem taget af bordet.

Som det hedder i erklæringen:

‘Kæmpemæssige demonstrationer har udviklet sig under den sidste runde af disse forhandlinger. Intet er endnu afgjort: En sejr for den folkelige bevægelse er i syne. Vi må forstærke mobiliseringen for at stoppe forhandlingerne, for at få dem til at slå fejl.’

Deltagerne var ud over APK det franske PCOF det spanske PCE(m-l), det græske Anasintaxi, ML-gruppen Revolusjon fra Norge, Tyrkiets Arbejderparti/EMEP, Kommunistisk Platform fra Italien og Arbeit-Zukunft fra Tyskland.

Styrk modstanden mod kapitaloffensiv, reaktion og krig

Udtalelse fra det regionale møde for de europæiske medlemmer af CIPOML. Stuttgart, Tyskland, maj 2016.

Inden for en kortere periode er situationen i Europa og EU blevet skærpet i ekstrem grad. Skønt der eksisterer gode betingelser for kapitalistisk økonomisk udvikling – såsom billige kreditter, euroens lave vekselkurs, lave oliepriser og milliarder af euro fra Den europæiske centralbank (ECB) – stagnerer økonomien, og en ny krise er i anmarch som følge af kapitalismens uløselige modsætninger.

En meget lille gruppe rigmænds formuer vokser som følge af denne udvikling, mens de fattige bliver stadig fattigere. Der er masser af penge til våben og krige, mens der er stadig færre midler til at dække de samfundsmæssige behov.

I denne situation angriber den herskende klasse og deres partier – de borgerlige partier og socialdemokraterne – og deres regeringer arbejderklassens opnåede resultater. Det gælder f.eks. angreb på kollektive overenskomster på nationalt plan, samtidig med at de ønsker at gøre det lettere at fyre de ansatte. Dette ledsages af løntilbagegang, nedskæringer af de sociale ydelser og bestræbelser på at skære i pensionerne og hæve pensionsalderen.

Dette fører til en voksende mistillid til den borgerlige stat, dens institutioner og de forskellige borgerlige partier, uanset om de kommer fra det gamle højre eller er konservative, socialdemokrater eller liberale.

I sammenhæng hermed omformes staterne skridt for skridt til politistater med autoritære regeringer. Det ledsages af en vækst af højrekræfter, nationalistiske, racistiske og i en vis udstrækning fascistiske bevægelser og partier, som demagogisk fremstiller sig selv som 'sociale' og styrker denne udvikling til politistater. Under påskud af 'kamp mod terrorisme' elimineres demokratiske rettigheder.

Samtidig udvides krigspolitikken i stadig større omfang. Under NATOs

ledelse og inden for organisationens rammer intervernerer EU – i første række Storbritannien, Frankrig og Tyskland – militært i Syrien, Libyen, Irak, Afghanistan, Somalia, Mali osv. Dette er hovedårsagen til det store antal flygtninge, som ønsker at komme til Europa.

Imperialistmagterne benytter resultatet af deres egen aggressive imperialistiske politik som påskud for at interverner mere endnu og styrke Fort Europa, for at hindre ofrene for deres politik i at finde et sikkert sted, hvor de kan overleve og leve.

Det var i den sammenhæng, aftalen mellem EU og Tyrkiet kom til. Det er en aftale imod al menneskelighed. Det er en aftale med et regime, som lader hånt om grundlæggende demokratiske rettigheder og friheder, smadrer og tramper enhver demokratisk opposition under fode og forsøger at knuse det kurdiske folks nationale befrielseskamp med militære midler.

Men flygtningespørgsmålet har også udstillet og uddybet modsætningerne inden for EU og de herskende klassers divergerende mål. Det har forstørret den politiske krise for EU og dets institutioner.

De udnytter også flygtningene til at styrke og udvide opbygningen af po-

litistaten, altid under påskud af 'kamp mod terrorisme'. Det baner vej for højrebevægelser og tilmed fascistiske bevægelser, med en vis støtte fra bourgeoisie, den borgerlige stat og medierne. Alle disse højrebevægelser hjælper borgerskabet med at spalte arbejderbevægelsen og de folkelige bevægelser og sætte dem op imod hinanden, i stedet for at kæmpe sammen mod den herskende klasse og deres regeringer.

Men alle disse forholdsregler fra det herskende borgerskabs side løser ikke deres problemer, men gør dem tværtimod endnu større.

Arbejderklassens og de arbejdendes modstand mod angrebene fra arbejdsgiverne og regeringer af alle afskygninger (højre-, socialdemokrater, alene eller i flerpartialliancer) vokser i alle lande.

De nuværende angreb er koncentreret omkring arbejdsmarkedslovgivning og -forhold, som vi i dag ser det i Frankrig. En enorm bevægelse mobiliserer mange gange hundredtusindvis af arbejdere, fagforeninger og ungdom, som slås for at rulle dette projekt tilbage med demonstrationer, strejker osv. på lokalt og nationalt niveau. Det er en tilbageskridtsreform, som følger efter flere andre, som har opfyldt arbejdsgivernes hovedkrav: at gøre det lettere at fyre arbejdere, påtvinge mere fleksibilitet, lavere løn og øget udbytning.

Tilsvarende angreb gennemføres i andre lande, som i Italien, Tyskland, Norge og Spanien, hvor arbejderrettigheder og kollektive overenskomster undermineres eller undertrykkes. De forsøger på denne måde at begrænse arbejdernes mulighed for at handle sammen i enhed.

Der udvikles også modstand mod kriminalisering af strejker, især af de kæmpende fagligt aktive, når de imødegår kapitalens og dens stats vold med arbejderklassens vold. Antallet af fængslede fagforeningsfolk forøges.

Internationalt er der udviklet solidaritetsbevægelser, især i forhold til monopoler med afdelinger i forskellige lande. Denne type solidaritet er stadig begrænset i omfang, og må udvikles.

Imperialismen og monopolkapitalen angriber og tager ikke hensyn til national suverænitet og valgte institutioner. Dette gælder ikke bare i mindre udviklede lande, men også i de fremskredne imperialistiske lande.

Modstanden og kampen mod EU og dens nyliberale politik, dens reaktionære og umenneskelige politik over for flygtninge og migranter, dens krigspolitik, dens øgede spænding i forhold til Rusland, som udvikles i tæt forbindelse med NATO, er også i vækst i alle lande. Euroens diktator og konsekvenserne heraf er blevet udstillet, ikke mindst i Grækenland, men også i andre lande.

Modstanden mod EU vokser i Danmark og Holland, hvor der er afholdt folkeafstemninger om EU-spørgsmål. Der og alle andre steder bliver afvisningen af EU stærkere og bliver en flertalsstrømning i befolkningerne, især blandt arbejderne og de brede folkelige lag.

Den næste lejlighed bliver folkeafstemningen i Storbritannien, hvor udsigten til en 'Brexit' (britisk udtræden) er konkret og vækker vrede hos finansoligarkiet, hos lederne af højrepartier og de socialdemokratiske partier, de store virksomhedsejere og lederne i de andre lande, der støtter EU, og selv hos Obama, der har intervenseret til fordel for, at Storbritannien forbliver medlem af EU.

Vi støtter uden forbehold de progressive kræfter, som fører kampagne for 'Brexit'. Hvis udtræden bliver besluttet, vil det skabe en ny politisk situation, hvor EU's politiske krise forstærkes, og det vil stimulere modstanden mod EU i andre lande. Vi støtter kraftigt folkenes ret til at trække sig ud af EU. Vi støtter folkene, som kræver folkeafstemninger for at trække sig ud af EU.

Flere internationale traktater drøftes og forhandles i hemmelighed mellem repræsentanter for EU og for USA: TTIP/

TAFTA er en af disse traktater, hvis konsekvenser er enorme og meget farlige. Den vil øge monopolenes magt, både de amerikanske og de europæiske, imod alle arbejdere og folkene.

Der er andre traktater i spil på særlige områder, såsom TISA, der er et anti-

demokratisk projekt, som tager sigte på at gøre privatiseringen af offentlige tjenester og ressourcer permanente og uigenkaldelige, og som har samme formål: åbne markeder for monopolerne og øget konkurrence mellem arbejdere indbyrdes til gunst for kapitalen, at gennemtvinge monopolenes diktator, idet staterne bruges som de bedste forsvarere af deres private interesser.

Europæisk møde

Kæmpemæssige demonstrationer udvikler sig under den sidste runde af disse forhandlinger. Intet er endnu afgjort. En sejr for den folkelige bevægelse kan blive en realitet. Vi må forstærke mobiliseringen for at stoppe forhandlingerne for at få dem til at slå fejl.

NATOs aggressive politik mødes af en voksende modstandsbevægelse, som siger 'Nej til krig, nej til NATO' og fremhæver nødvendigheden af dens opløsning og erklærer 'Ud af NATO!' i de lande, der er medlemmer af denne politiske og militære alliance under den amerikanske imperialismes ledelse. Denne bevægelse fordømmer også forbindelserne mellem EU og NATO.

Et andet aspekt af NATOs politik er presset mod regeringerne for at øge deres krigsbudgetter og købe stadig flere våben, produceret af de amerikanske monopoler og EU's monopoler, som kæmper om dette marked.

Vi istemmer fordømmelsen af staternes øgede militarisering, af militariseringen af hele samfundet, og af den øgede politiske og økonomiske magt hos mono-

polerne i det militær-industrielle kompleks. Vi er med i den bevægelse, som siger 'penge til uddannelse og sundhed, ikke til våben og krig'.

Vi arbejder for en gigantisk international antikrigsbevægelse.

En bevægelse, som kæmper for at afslutte krigen i Irak, Syrien og Afghanistan.

En bevægelse som siger nej til en ny aggression mod Libyen.

En bevægelse, som fordømmer 'krigen mod terror i Afrika', som føres af de imperialistiske magter, især Frankrig og Tyskland i tæt samarbejde med den amerikanske imperialisme. Vi står sammen med folk og organisationer i disse lande, som kæmper for tilbagevækning af fremmede tropper, for deres suverænitet, ikke mindst i Mali. Vi støtter særligt folkets revolutionære kamp i Burkina Faso og andre neokoloniale lande, som konfronteres af Frankrig, USA og andre imperialistiske lande.

Det kapitalistiske og imperialistiske system bringer kun elendighed, fattigdom, undertrykkelse og krig til det store flertal af arbejdere og folk. Dette system kan ikke reformeres i arbejdernes og folkenes interesse og bringer ingen fremtid til folkene og ungdommen.

Vi bekræfter vores overbevisning om, at en revolutionær forandring og socialisme er nødvendig. Dette vil være det budskab, vi som marxistisk-leninistiske partier og organisationer vil sprede i hele verden i forbindelse med markeringen af 100 året for Oktoberrevolutionen.

Socialismen er fremtiden!

- Arbejderpartiet Kommunisterne, Danmark
- Arbejdernes Kommunistiske Parti i Frankrig, PCOF
- Organisationen for genopbygning af Grækenlands Kommunistiske Parti (1918-1955)
- Kommunistisk Platform, Italien
- Den marxistisk-leninistiske gruppe Revolusjon, Norge
- Spaniens Kommunistiske Parti (marxist-leninist), PCE(ml)
- Arbejderpartiet EMEP, Tyrkiet
- Organisationen for opbygningen af Det Kommunistiske Arbejderparti i Tyskland (Arbeit - Zukunft)

Åbent brev til folketingets medlemmer: "Tag en reel debat om kampfly"

Med regeringens ønske om at Danmark skal købe F35 – Joint Strike Fighter er der lagt op til en snarlig politisk beslutning omkring køb af nye kampfly.

Vi er en kreds af borgere, der hermed opfordrer jer til at åbne for en reel offentlig debat, hvor også det grundlæggende spørgsmål inddrages: Har Danmark overhovedet behov for at investere i nye kampfly?

Et markant flertal af den danske befolkning er modstandere af køb af nye kampfly. I bør være lydhøre, tage en fordomsfri og demokratisk debat og bringe de politiske beslutninger i overensstemmelse med flertallets ønsker.

Dette ved vi om de påtænkte kampfly:

De skal ikke blot bruges til forsvar af Danmark og dansk territorium – men skal bruges i krig, også uden mandat i international lov.

De er våben til angreb og aggression. Ikke de optimale forsvarsvåben.

Det er Danmarkshistoriens dyreste våbenhandel. Den støtter udenlandsk rustningsindustri.

Pengene kan bruges langt bedre til gavn for den brede danske befolkning

– f.eks. til at skabe arbejdspladser og stoppe nedskæringer, der går hårdt ud over velfærd.

Vi opfordrer jer til reelt at være folkets repræsentanter i denne sag og stemme og optræde efter samvittighed og overbevisning.

Med venlig hilsen

Bjørn Elmquist, advokat (H) og tidligere MF
Søren Berlev, trommeslager
Rene Gade, MF Alternativet
Steen Hartmann, Folkeringen
Lars Hannibal, guitarist
Anne Marie Helger, skuespiller
Jeppe Helweg, pensioneret overlæge, ortopædkirurg
Peter Ingemann, musiker, revisor
Christian Juhl, MF Enhedslisten
Anders Koustrup Kjærgaard, Veron
Kjeld Koplev, forfatter
Annisette Koppel, sangerinde, ambassadør for "Dignity"
Peter Larsen, skuespiller
Trine Pertou Mach
Peter Mark, IT Direktør
Emil Olsen, formand 3F Ungdom
Tine Spang Olsen, talsperson Nej tak til nye kampfly
Arne Herløv Petersen, forfatter
Michala Petri, fløjtenist
Helle Munk Ravnborg
Sven Skovmand, forfatter
Holger Terp, redaktør Fredsakademiet
Jan Trojborg, formand Københavns lærerforening

Claus Westergren, formand 3F BJMF
Jørgen Witte, socialdemokrat og tidligere borgmester
Flemming Østergaard, direktør

16. maj 2016

Brevet er sendt på initiativ af "Nej tak til nye kampfly"-kampagnen.

Folkebevægelsen mod EU: Rygterne om vores død er stærkt overdrevne!

FOLKEBEVÆGELSEN mod EU

Rygterne om vores død er stærkt overdrevne! Også selv om mange kommentatorer – igen – i dag har haft travlt med at lægge os i graven ovenpå

Enhedslistens beslutning om selvstændig EU-opstilling.

Vi har fået 1200 nye medlemmer siden sidste EU-valg, har netop holdt vores største landsmøde i 20 år og vundet en folkeafstemning om retsforbeholdet. Så bare rolig: Folkebevægelsen lever i bedste velgående og hilser al progressiv EU-modstand velkommen. Der er brug for alle gode kræfter i kampen om at komme helt ud af EU.

Sådan skriver Folkebevægelsen på sin facebookside oven på meddelelsen om, at Enhedslisten vil stille selvstændigt op i 2019.

I et interview med DR siger Folkebevægelsens landssekretær Poul Gerhard Kristiansen blandt andet:

– Der er sådan set afsagt dødsdom over Folkebevægelsen op til flere gange. Blandt andet dengang Juni-bevægelsen brød med os, hvor vi var tæt på at ryge ud, og det er sådan set os, der er tilbage. Selvfølgelig er det en ny situation, men det giver os også nye muligheder for en flerpolitisk bevægelse.

Ansvarsløs

*er nærmest en etikette når direktører
politicus og ligestillede belyses
i deres 'ansvarsfulde' gøremål.
At udpege den, de skyldige er umuligt,
da pilen der skulle pege i den retning
på mystisk vis – er forsvundet
Korruption og bedrag i Danmark? Nej -
her hedder det forhandling udadtil,
og bagved – ikke åbenlyst – lurar de
skjulte hum og bug.*

N.B.

Kampfly demo i København - Aktionsdag 27. maj

Nej tak til nye kampfly-kampagnen og Tid til Fred skriver:

Der er lagt op til en beslutning om typen af kampfly inden Folketinget går på sommerferie. Modstanden skal lukkes ned med en beslutning i forligskredsen uden en plan for offentlig debat & lige før ferien. Men lad os få hevet den frem i lyset. Lad os aktionere og protestere hele vejen.

Lars Løkke har endelig meldt ud. Det er NU vi må på banen med alle de protester vi kan samle og sige NEJ til nye kampfly!

Det bliver IKKE sat til debat: Skal Danmark købe nye krigsfly? Men alene hvilken type og antal der skal købes. En debat og en afstemning i Folketinget bliver der heller ikke tale om, en debat der heller ikke nåede folketingssalen, da flykøbet blev besluttet. Alt holdes så lukket, som krigspolitikkerne overhovedet kan slippe afsted med.

”Nej tak til nye kampfly” - kampagnen opfordrer til fælles demonstrations- og protestdag over hele landet. I København er demonstrationen den 27. maj besluttet. Vi håber mange andre byer vil følge op med markeringer landet over.

Der demonstreres den 27. maj i København med start kl. 16 fra Den Røde Plads ved Nørrebrohallen og derfra til Christiansborg, med taler og musik kl. 17. Fredsvagten er på slotspladsen fra kl. 15.

Efter valget af flytype kommer det næste spørgsmål: Hvor skal pengene komme fra? Hvem og hvad skal betale. Kampfly-købet er ikke slut med valg af flytype, men bliver lagt ind under finansloven som et punkt der ikke er til diskussion. Det kan endnu stoppes! Der er ikke skrevet nogen kontrakt og ikke bestilt nogen fly.

Regeringens valg blev uden at det kunne komme bag på nogen F35 – Joint Strike Fighter. Flyet der er bygget til at ligge forrest i et hurtigt angreb og er forberedt til at bære atomvåben. Byg-

get til at være usynlig på radaren. Bygget til angrebskrig. Bygget til bomber. Hvis altså de kommer i brug. Der er en fortsat strøm af rapporter om alvorlige fejl - en mega IC4-katastrofe lurer, i sidste ende er det samme firma, som skal vedligeholde flyet.

Regeringen skal være klar til NATO's topmøde i juli. Befolkningen må ikke høres – modstanden skal holdes nede – beslutningen kuppes faktisk igennem. Og så: God sommer til alle!

Vi må på banen NU med alle de protester vi kan samle og sige NEJ til nye kampfly!

Gør 27. maj til en landsdækkende aktionsdag mod kampflykøbet! Mød op ved rådhusene i alle kommuner.

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 50 55 99 30

Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C
51 86 71 97

Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Den Dominikanske Republik: 25. internationale ungdomslejr 3. - 10. august 2016

De internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejre afholdes hver andet år på skiftende kontinenter. Hundredvis fra revolutionære ungdomsorganisationer over hele verden træffes i år i begyndelsen af august i Den Dominikanske Republik. Vært er det kommunistiske arbejderparti PCTs ungdomsforbund.

De vil diskutere udviklingerne i ungdommens situation og kampe på de forskellige kontinenter. Der vil naturligt nok være særlig mange fra Mellemamerika og Latinamerika. Blandt de spørgsmål, som tages op af lejren er kampen omkring de 43 forsvundne unge mexicanere.

Pression: Danmark skal købe (amerikanske) kampfly

Den amerikanske regering er urolig ved den danske modstand mod køb af kampfly og den amerikanske ambassadør er sendt i byen med pression og trusler.

Den danske befolkning har udvist en stærk modstand mod Danmarkshistoriens største våbenhandel i form af superavancerede kampfly. Et klart flertal er imod købet og alt hvad det indebærer.

Den stadig mere synlige modstand vækker ikke bare bekymring hos de amerikanske våbenproducenter som Lockheed Martin og Boeing. Den har også fået den amerikanske regering til at offentligt at presse på for at få Danmark til at følge den amerikanske taktstok. Den går ud på oprustning af NATO i Europa og fortsat militær ekspansion i andre verdensdele.

Under sit nylige Europa-besøg lagde Barack Obama et stærkt pres for at øge medlemslandenes militærbudgetter kraftigt – til 2 pct. af det årlige BNP.

Nu er Obamas ambassadør i Danmark Rufus Gifford blevet sendt i byen med en slet skjult trussel om at det vil få konsekvenser, hvis Danmark ikke køber de nye angrebsfly.

– For at vise, at Danmark forpligter sig langsigtet, så er en investering i kampfly absolut nødvendig, siger Rufus Gifford.

– Det danske flyvevåben har haft en stor gennemslagskraft og har det stadig i dag. Men hvordan vil det se ud om ti år, hvis I ikke fortsætter med at investere i kampfly? Det er en vigtig debat, siger ambassadøren.

Giffords udtalelser rammer lige ned i den debat, der blev udløst med den nyligt udgivne rapport fra Løkke-regeringens udenrigspolitiske chefrådgiver Peter Taksøe-Jensen, der slog et slag for at dansk udenrigspolitik skal bestemmes af 'nationale danske interesser'. Det vil sige dansk imperialismes særinteresser, ikke automatisk USAs alene.

Det er ikke for sent at stoppe kampfly og velfærdsnedskæringer – Her skrives under på et banner ved Fredsløbet i København den 5. maj

Det er en offentlig hemmelighed, at den 'aktivistiske' danske udenrigspolitik, som for alvor blev praktiseret af Fogh Rasmussens regeringer, reelt har betydet en automatisk dansk deltagelse i USA's krigseventyr og rustningspolitik.

Lars Løkke har beroliget Obama og Co. Regeringen har besluttet sig for den amerikanske F35 Joint Strike Fighter.

Den stadig stærkere kampagne mod købet af krigsflyene har indkaldt til en national aktionsdag den 27. maj.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 5 - 2016

TEMA: NATO, NORDEN
OG OPRUSTNINGEN

Folkebevægelse og folketing
s. 2

Besøg i Brexitland s. 3

I krig i Syrien s. 4

Obama i Europa s. 6

Europol+ og Danmark s. 7
Amerikansk-Nordisk topmøde
s. 8

Velfærdsprotest landet over
s. 10

Kampfly:

Aktionsdag 27. maj s. 11

1. maj: Billeder og taler s. 13

Marxist-leninisterne: Erklæring
fra europæisk møde s. 23

Verden ifølge Latuff

30 år efter Tjernobyl-katastrofen.

Lørdag den 26. april 1986 eksploderede reaktor nr. 4 på Tjernobyl-atomkraftværket i Ukraine. Det sendte en sky af radioaktivt materiale ud i atmosfæren, der ramte i flere tusinde kilometers omkreds.